

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- * Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 417/2002, annettu 18 päivänä helmikuuta 2002, yksirunkoisiin öljysäiliöaluksiin sovellettavien kaksoisrunkoa tai vastaavaa rakennetta koskevien rakennevaatimusten nopeutetusta käyttöönotosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2978/94 kumoamisesta 1
- Komission asetus (EY) N:o 418/2002, annettu 6 päivänä maaliskuuta 2002, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 6
- * Komission asetus (EY) N:o 419/2002, annettu 6 päivänä maaliskuuta 2002, asetuksen (EY) N:o 1663/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä niiden tilitietojen muodosta ja sisällöstä, jotka jäsenvaltioiden on pidettävä komission saatavilla EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä varten, annetun asetuksen (EY) N:o 2390/1999 muuttamisesta 8
- Komission asetus (EY) N:o 420/2002, annettu 6 päivänä maaliskuuta 2002, lihotukseen tarkoitettuja urospuolisia nautaeläimiä koskevien tuontioikeuksien uudelleenjakamisesta asetuksen (EY) N:o 1095/2001 mukaisesti 10
- Komission asetus (EY) N:o 421/2002, annettu 6 päivänä maaliskuuta 2002, sokerialan varastointikustannusten korvausmäärään sovellettavan erityisen valuuttakurssin vahvistamisesta helmikuuksi 2002 11
- * Komission direktiivi 2002/23/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 2002, neuvoston direktiivien 86/362/ETY, 86/363/ETY ja 90/642/ETY liitteiden muuttamisesta viljoissa ja niiden pinnassa, eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa sekä tietyissä kasvikunnasta peräisin olevissa tuotteissa, mukaan luettuina hedelmät ja vihannekset, ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisen osalta 13

Neuvosto

2002/192/EY:

- * Neuvoston päätös, tehty 28 päivänä helmikuuta 2002, Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 20

2002/193/EY:

- * Neuvoston päätös, tehty 28 päivänä helmikuuta 2002, Ranskan tasavallan hallituksen myöntämästä ylimääräisestä kansallisesta tuesta tiettyjen viinialan tuotteiden tislaukselle 24

2002/194/EY:

- * Neuvoston päätös, tehty 28 päivänä helmikuuta 2002, Italian tasavallan hallituksen myöntämästä ylimääräisestä kansallisesta tuesta tiettyjen viinialan tuotteiden tislaukselle 26

Komissio

2002/195/EY:

- * Komission päätös, tehty 17 päivänä lokakuuta 2001, tukijärjestelmästä, jonka Italia aikoo toteuttaa perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotannon, jalostamisen ja kaupan pitämisen tukemiseksi (7 päivänä marraskuuta 1995 annettu Sisilian aluelaki nro 81) (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 3060) 27

Oikaisuja

- * Oikaistaan neuvoston päätös 2001/822/EY, tehty 27 päivänä marraskuuta 2001, merentakaisien maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön ("päätös merentakaisien alueiden assosiaatiosta") (EYVL L 314, 30.11.2001) 39

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 417/2002,**annettu 18 päivänä helmikuuta 2002,****yksirunkoisiin öljysäiliöaluksiin sovellettavien kaksoisrunkoa tai vastaavaa rakennetta koskevien rakennevaatimusten nopeutetusta käyttöön otosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2978/94 kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisen liikennepolitiikan puitteissa on toteutettava lisätoimenpiteitä turvallisuuden parantamiseksi ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi meriliikenteen alalla.
- (2) Yhteisö on vakavasti huolissaan öljysäiliöalusten merionnettomuuksista ja niiden aiheuttamasta rannikkoalueiden pilaantumisesta sekä eläimistön ja kasvillisuuden ja muiden meren luonnonvarojen vahingoittumisesta yhteisön alueella.
- (3) Komissio korosti yhteisestä meriturvallisuuspolitiikasta antamassaan tiedonannossa 25 päivänä tammikuuta 1993 kokoontuneen ylimääräisen ympäristö- ja liikenne-neuvoston pyyntöä sellaisten Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) toimien tukemista, joiden tarkoituksena on pienentää eroja uusien ja olemassa olevien alusten turvallisuustasossa parantamalla olemassa olevien alusten tasoa ja/tai poistamalla ne käytöstä.
- (4) Euroopan parlamentti piti yhteisestä meriturvallisuuspolitiikasta antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁵⁾ komission tiedonantoa myönteisenä ja kehotti erityisesti toimiin säiliöalusten turvallisuussuunnitelmien parantamiseksi.
- (5) Yhteisestä meriturvallisuuspolitiikasta 8 päivänä kesäkuuta 1993 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁶⁾ neuvosto antoi täyden tukensa komission tiedonannon tavoitteille.

- (6) Euroopan parlamentti ilmoitti Ranskan rannikolla tapahtuneen öljyvuodon johdosta 20 päivänä tammikuuta 2000 antamassaan päätöslauselmassa suhtautuvansa myönteisesti kaikkiin komission pyrkimyksiin aikaistaa ajankohtaa, johon mennessä öljysäiliöalusten on oltava kaksoisrunkolla varustettuja.
- (7) Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) vahvistanut alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehdyssä kansainvälisessä yleissopimuksessa ja siihen liittyvässä vuoden 1978 pöytäkirjassa (MARPOL 73/78) kansainvälisesti sovitut pilaantumisen ehkäisemisen säännöt, jotka koskevat öljysäiliöalusten rakennetta ja toimintaa. Jäsenvaltiot ovat MARPOL 73/78 -yleissopimuksen osapuolia.
- (8) MARPOL 73/78 -yleissopimuksen 3.3 artiklan mukaisesti tätä yleissopimusta ei sovelleta sotalaivoihin, sotalaivaston apualuksiin eikä muihin sellaisiin aluksiin, jotka ovat valtion omistuksessa tai liikennöimiä ja joita käytetään vain valtion ei-kaupallisiin tarkoituksiin.
- (9) Öljysäiliöalusten ikä- ja onnettomuustilastojen vertailu osoittaa, että vanhemmille aluksille tapahtuu muita enemmän onnettomuuksia. Kansainvälisesti on katsottu, että vuonna 1992 hyväksytyt MARPOL 73/78 -yleissopimuksen muutokset, joissa edellytetään kaksoisrunkoa tai vastaavaa rakennetta koskevien rakennusnormien soveltamista olemassa oleviin yksirunkoisiin öljysäiliöaluksiin näiden saavuttaessa tietyn iän, ehkäisevät kyseisten säiliöalusten osalta entistä paremmin onnettomuudesta aiheutuvia öljyvahinkoja yhteentörmäyksen tai pohjakosketuksen sattuessa.
- (10) Yhteisön edun mukaista on toteuttaa toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluviin satamiin ja rannikon ulkopuolella sijaitseviin ulkosatamiin tulevat öljysäiliöalukset ja kaikki jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivat öljysäiliöalukset ovat MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteessä olevan päätöslauselmalla MEPC 95(46) vuonna 2001 tarkistettun 13 G säännön mukaisia, jotta voidaan vähentää onnettomuudesta aiheutuvien öljyvahinkojen vaaraa Euroopan vesillä.

⁽¹⁾ EYVL C 212 E, 25.7.2000, s. 121 ja EYVL C 154 E, 29.5.2001, s. 41.

⁽²⁾ EYVL C 14, 16.1.2001, s. 22.

⁽³⁾ EYVL C 22, 24.1.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 30. marraskuuta 2000 (EYVL C 228, 13.8.2001, s. 140), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 7. elokuuta 2001 (EYVL C 307, 31.10.2001, s. 41) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 13. joulukuuta 2001.

⁽⁵⁾ EYVL C 91, 28.3.1994, s. 301.

⁽⁶⁾ EYVL C 271, 7.10.1993, s. 1.

- (11) Muutokset, jotka IMO hyväksyi 6 päivänä maaliskuuta 1992 MARPOL 73/78 -yleissopimukseen, tulivat voimaan 6 päivänä heinäkuuta 1993. Näillä määräyksillä tehdään pakolliseksi kaksoisrungon tai vastaavan rakenteen käyttäminen 6 päivänä heinäkuuta 1996 tai sen jälkeen toimitettavissa öljysäiliöaluksissa, ja niiden tarkoituksena on estää öljyvahingot yhteentörmäyksen tai karilleajon sattuessa. Muutoksiin sisältyy ennen mainittua päivämäärää toimitettuihin yksirunkoisiin öljysäiliöaluksiin sovellettava asteittaista käytöstä poistoa koskeva aikataulu, joka tuli voimaan 6 päivänä heinäkuuta 1995 ja jossa edellytetään, että ennen 1 päivää kesäkuuta 1982 toimitetut säiliöalukset ovat viimeistään 25 vuoden tai joissakin tapauksissa viimeistään 30 vuoden kuluttua niiden toimituspäivämäärästä kaksoisrunkoa tai vastaavaa rakennetta koskevien rakennusnormien mukaisia. Mainitut olemassa olevat yksirunkoiset öljysäiliöalukset eivät enää liikennöidä vuoden 2007 tai joissakin tapauksissa vuoden 2012 jälkeen, jolleivät ne ole kaksoisrunkoa tai vastaavaa rakennevaatimusta koskevien MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteessä olevan 13 F säännön vaatimusten mukaisia. Kyseinen määräaika umpeutuu viimeistään vuonna 2026 niiden olemassa olevien yksirunkoisten öljysäiliöalusten osalta, jotka on toimitettu 1 päivän kesäkuuta 1982 jälkeen tai jotka on toimitettu ennen 1 päivää kesäkuuta 1982 ja joiden rakennetta on muutettu, edellyttäen, että ne ovat erillisiä painolastisäiliöitä ja niiden suojaavaa sijaintia koskevien MARPOL 73/78 -yleissopimuksen vaatimusten mukaisia.
- (12) Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) meriympäristön suojelukomitean 46. kokouksessa (MEPC-46) hyväksyttiin 27 päivänä huhtikuuta 2001 päätöslauselmalla MEPC 95(46) MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteen 13 G sääntöön uusia tärkeitä muutoksia, jotka tulevat voimaan 1 päivänä syyskuuta 2002 ja joissa otettiin käyttöön uusi nopeutettu aikataulu yksirunkoisten säiliöalusten käytöstä poistamiselle. Lopulliset määräpäivät, joihin mennessä säiliöalusten on oltava MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteen 13 F säännön mukaisia, riippuvat aluksen koosta ja iästä. Öljysäiliöalukset jaetaan tässä aikataulussa sen vuoksi kolmeen ryhmään niiden kantavuuden, rakenteen ja iän mukaan. Kaikki nämä luokat, myös alhaisin (3), ovat merkittäviä yhteisön sisäiselle kaupalle.
- (13) Viimeinen määräpäivä, johon mennessä tietty yksirunkoinen öljysäiliöalus on poistettava käytöstä, on aluksen toimituksen vuosipäivä noudattaen aikataulua, joka alkaa vuonna 2003 ja päättyy luokkaan 1 kuuluvien öljysäiliöalusten osalta vuonna 2007 ja luokkiin 2 ja 3 kuuluvien öljysäiliöalusten osalta vuonna 2015.
- (14) MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteen tarkistetulla 13 G säännöllä pidetään voimassa vaatimukset, joiden mukaan luokan 1 säiliöaluksissa on oltava 25 vuoden kuluttua niiden toimituksesta suojatusti sijoitetut sivusäiliöt tai kaksoispuhjatilat, joita ei käytetä lastin kuljetukseen tai joissa käytetään ainoastaan hydrostaattisesti tasapainotettua lastausta.
- (15) Samaan sääntöön on otettu vaatimus, jonka mukaan luokan 1 öljysäiliöaluksilla saadaan edelleen liikennöidä niiden vuonna 2005 olevan toimituksen vuosipäivän jälkeen ja luokan 2 öljysäiliöaluksilla niiden vuonna 2010 olevan toimituksen vuosipäivän jälkeen ainoastaan sillä edellytyksellä, että ne täyttävät IMO:n päätöslauselmalla MEPC 94(46) 27 päivänä huhtikuuta 2001 hyväksytyyn aluksen kunnan arviointijärjestelmän (Condition Assessment Scheme, CAS) vaatimukset. CAS-järjestelmä velvoittaa lippuvaltion hallinnon antamaan vaatimustenmukaisuusvakuutuksen ja osallistumaan CAS-järjestelmän mukaisiin katsastusmenettelyihin.
- (16) Mainitun säännön 5 kappaleessa määrätään luokan 2 ja 3 öljysäiliöaluksia koskevasta poikkeuksesta, jonka mukaan niillä voidaan liikennöidä tietyissä olosuhteissa niiden käytöstä poistamiselle asetettujen määräaikojen jälkeen. Kyseisen säännön 8 kappaleen b kohdassa annetaan MARPOL 73/78 -yleissopimuksen osapuolille oikeus kieltää tämän poikkeuksen nojalla käytössä olevien öljysäiliöalusten pääsy lainkäyttövaltaansa kuuluviin satamiin ja rannikon ulkopuolella sijaitseviin ulkosatamiin. Jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet aikomuksestaan käyttää tätä oikeutta. Päätöksestä käyttää tätä oikeutta on ilmoitettava IMO:lle.
- (17) On tärkeää varmistaa, ettei tämän asetuksen säännöksistä aiheudu vaaraa turvasatamaa tai turvapaikkaa etsiville miehistöille tai öljysäiliöaluksille.
- (18) Jotta jäsenvaltioiden telakoilla olisi mahdollisuus korjata yksirunkoisia säiliöaluksia, jäsenvaltiot saavat tehdä poikkeuksia salliakseen tällaisten alusten pääsyn satamiinsa edellyttäen, etteivät ne kuljeta lastia.
- (19) Tiettyjä tämän direktiivin säännöksiä olisi voitava muuttaa siten, että ne vastaavat sellaisia kansainvälisiä säännöksiä, jotka on annettu, joita on muutettu tai jotka ovat tulleet voimaan tämän asetuksen voimaantulon jälkeen, sen soveltamisalaa kuitenkin laajentamatta. Tällaisista muutoksista olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (20) Koska sellaisia yksirunkoisia öljysäiliöaluksia, jotka eivät täytä MARPOL 73/78 -yleissopimuksessa asetettuja vaatimuksia erillisten painolastisäiliöiden ja niiden turvallisen sijainnin osalta, koskeva määräaika lähestyy, ja koska tällä seikalla on suurin merkitys luokan 1 säiliöalusten osalta, ei ole mitään syytä pitää voimassa asetuksessa (EY) N:o 2978/94⁽²⁾ säädettyä eriytettyä maksujärjestelmää näille öljysäiliöaluksille ja öljysäiliöaluksille, jotka täyttävät kyseiset vaatimukset, vuoden 2007 jälkeen, ja tämän vuoksi asetus (EY) N:o 2978/94 olisi kumottava.

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarkoitus

Tämän asetuksen tarkoituksena on vahvistaa nopeutettu käytönnottoaikataulu MARPOL 73/78 -yleissopimuksen mukaisten kaksoisrunkoa tai vastaavaa rakennetta koskevien rakennevaatimusten soveltamiseksi yksirunkoisiin öljysäiliöaluksiin.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Neuvoston asetus, annettu 21 päivänä marraskuuta 1994, erillisillä painolastisäiliöillä varustettujen säiliöalusten painolastitilojen vetoisuuden mittaamisesta annetun Kansainvälisen merenkulkujärjestön päätöslauselman A.747(18) täytäntöönpanosta (EYVL L 319, 12.12.1994, s. 1).

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan kantavuudeltaan vähintään 5 000 tonnin öljysäiliöaluksiin,
 - jotka tulevat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluviin satamiin tai rannikon ulkopuolella sijaitseviin ulkosatamiin riippumatta siitä, minkä lipun alla alukset purjehtivat, tai
 - jotka purjehtivat jäsenvaltion lipun alla.
2. Tätä asetusta ei sovelleta sota-aluksiin, sotalaivaston apualuksiin tai muihin aluksiin, jotka ovat valtion omistuksessa tai käytössä ja joita sillä hetkellä käytetään vain valtion muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin. Jäsenvaltioiden on pyrittävä noudattamaan tätä asetusta tässä kohdassa tarkoitettujen alusten osalta siinä määrin kuin on kohtuullista ja käytännössä mahdollista.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'MARPOL 73/78 -yleissopimuksella' alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta sellaisena kuin se on muutettuna siihen liittyvällä vuoden 1978 pöytäkirjalla ja siihen tehdyillä muutoksilla, siten kuin ne ovat voimassa 18 päivästä helmikuuta 2002 alkaen;
- 2) 'MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteessä olevalla tarkistetulla 13 G säännöllä' MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteessä olevaan 13 G sääntöön ja kansainvälisen öljystä aiheutuvan meren pilaantumisen ehkäisemistä koskevan todistuskirjan täydennykseen tehtyjä muutoksia sellaisina kuin ne on hyväksytty 27 päivänä huhtikuuta 2001 annetulla päätöslauselmalla MEPC 94(46), joka tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2002;
- 3) 'öljysäiliöaluksella' MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteessä olevan 1 säännön 4 kappaleen määritelmän mukaista öljysäiliöalusta;
- 4) 'kantavuudella' MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteessä olevan 1 säännön 22 kappaleen määritelmän mukaista kantavuutta;
- 5) 'uudella öljysäiliöaluksella' MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteessä olevan 1 säännön 26 kappaleen määritelmän mukaista uutta öljysäiliöalusta;
- 6) 'luokan 1 öljysäiliöaluksella' öljysäiliöalusta, jonka kantavuus on vähintään 20 000 tonnia ja joka kuljettaa lastinaan raakaöljyä, polttoöljyä, raskasta dieselöljyä tai voiteluöljyä, sekä öljysäiliöalusta, jonka kantavuus on vähintään 30 000 tonnia ja joka kuljettaa muuta kuin edellä mainittua öljyä, ja joka ei täytä uusille öljysäiliöaluksille asetettuja vaatimuksia sellaisina kuin ne on määritelty MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteessä olevan 1 säännön 26 kappaleessa;
- 7) 'luokan 2 öljysäiliöaluksella' öljysäiliöalusta, jonka kantavuus on vähintään 20 000 tonnia ja joka kuljettaa lastinaan raakaöljyä, polttoöljyä, raskasta dieselöljyä tai voiteluöljyä, sekä öljysäiliöalusta, jonka kantavuus on vähintään 30 000 tonnia ja joka kuljettaa muuta kuin edellä mainittua öljyä, ja joka ei täytä uusille öljysäiliöaluksille asetettuja vaatimukset sellaisina kuin ne on määritelty MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteessä olevan 1 säännön 26 kappaleessa;
- 8) 'luokan 3 öljysäiliöaluksella' öljysäiliöalusta, jonka kantavuus on vähintään 5 000 tonnia, mutta pienempi kuin 6 ja 7 kohdan määritelmässä mainitut kantavuudet;

- 9) 'yksirunkoisella öljysäiliöaluksella' öljysäiliöalusta, joka ei ole MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteessä olevan kaksoisrunkoa tai vastaavia rakennevaatimuksia koskevan 13 F säännön vaatimusten mukainen;
- 10) 'kaksoisrungolla varustetulla öljysäiliöaluksella' öljysäiliöalusta, joka on MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteessä olevan kaksoisrunkoa tai vastaavia rakennevaatimuksia koskevan 13 F säännön vaatimusten mukainen;
- 11) 'iällä' aluksen ikää ilmaistuna vuosina aluksen toimituspäivämäärästä;
- 12) 'raskaalla dieselöljyllä' MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteessä olevan tarkistetun 13 G säännön määritelmän mukaista dieselöljyä;
- 13) 'polttoöljyllä' MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteessä olevan tarkistetun 13 G säännön määritelmän mukaisia raakaöljyn raskaita tisleitä tai jäännöksiä taikka tällaisten aineiden sekoituksia.

4 artikla

Kaksoisrunkoa tai vastaavaa rakennetta koskevien rakennevaatimusten noudattaminen yksirunkoisten öljysäiliöalusten osalta

1. Jäsenvaltion lipun alla purjehtivien öljysäiliöalusten liikennöinti sekä muiden öljysäiliöalusten, riippumatta siitä, minkä lipun alla ne purjehtivat, pääsy jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluviin satamiin tai rannikon ulkopuolella sijaitseviin ulkosatamiin on kielletty jäljempänä mainittuina vuosina olevien aluksen toimituksen vuosipäivien jälkeen, jolleivät nämä säiliöalukset ole kaksoisrungolla varustettuja öljysäiliöaluksia:

a) Luokan 1 öljysäiliöalusten osalta:

- vuonna 1973 tai aiemmin toimitettujen alusten osalta vuonna 2003,
- vuosina 1974 ja 1975 toimitettujen alusten osalta vuonna 2004,
- vuosina 1976 ja 1977 toimitettujen alusten osalta vuonna 2005,
- vuosina 1978, 1979 ja 1980 toimitettujen alusten osalta vuonna 2006,
- vuonna 1981 tai myöhemmin toimitettujen alusten osalta vuonna 2007.

b) Luokan 2 öljysäiliöalusten osalta:

- vuonna 1973 tai aiemmin toimitettujen alusten osalta vuonna 2003,
- vuosina 1974 ja 1975 toimitettujen alusten osalta vuonna 2004,
- vuosina 1976 ja 1977 toimitettujen alusten osalta vuonna 2005,
- vuosina 1978 ja 1979 toimitettujen alusten osalta vuonna 2006,
- vuosina 1980 ja 1981 toimitettujen alusten osalta vuonna 2007,
- vuonna 1982 toimitettujen alusten osalta vuonna 2008,
- vuonna 1983 toimitettujen alusten osalta vuonna 2009,
- vuonna 1984 toimitettujen alusten osalta vuonna 2010,
- vuonna 1985 toimitettujen alusten osalta vuonna 2011,
- vuonna 1986 toimitettujen alusten osalta vuonna 2012,
- vuonna 1987 toimitettujen alusten osalta vuonna 2013,
- vuonna 1988 toimitettujen alusten osalta vuonna 2014,
- vuonna 1989 tai myöhemmin toimitettujen alusten osalta vuonna 2015.

c) Luokan 3 öljysäiliöalusten osalta:

- vuonna 1973 tai aiemmin toimitettujen alusten osalta vuonna 2003,
- vuosina 1974 ja 1975 toimitettujen alusten osalta vuonna 2004,
- vuosina 1976 ja 1977 toimitettujen alusten osalta vuonna 2005,
- vuosina 1978 ja 1979 toimitettujen alusten osalta vuonna 2006,
- vuosina 1980 ja 1981 toimitettujen alusten osalta vuonna 2007,
- vuonna 1982 toimitettujen alusten osalta vuonna 2008,
- vuonna 1983 toimitettujen alusten osalta vuonna 2009,
- vuonna 1984 toimitettujen alusten osalta vuonna 2010,
- vuonna 1985 toimitettujen alusten osalta vuonna 2011,
- vuonna 1986 toimitettujen alusten osalta vuonna 2012,
- vuonna 1987 toimitettujen alusten osalta vuonna 2013,
- vuonna 1988 toimitettujen alusten osalta vuonna 2014,
- vuonna 1989 tai myöhemmin toimitettujen alusten osalta vuonna 2015.

2. Luokkaan 1 kuuluvan öljysäiliöaluksen, jonka ikä toimituspäivämäärästä laskettuna on vähintään 25 vuotta, on täytettävä jompikumpi seuraavista vaatimuksista:

- a) sen sivusäiliöiden tai kaksoispohjatiilojen, joita ei käytetä öljyn kuljetukseen ja jotka täyttävät MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteessä olevan 13 E säännön 4 kappaleen leveys- ja korkeusvaatimukset, on katettava vähintään 30 prosenttia lastisäiliöiden pituudesta (Lt) aluksen täydeltä syvyykseltä molemmilla sivuilla tai vähintään 30 prosenttia lastisäiliöiden pituudella (Lt) sijaitsevasta pohjalevytyksen projisoidusta pinta-alasta, jolloin Lt on MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteen 13 E säännön 2 kappaleessa olevan määritelmän mukainen; tai
- b) sen lastin on oltava hydrostaattisesti tasapainotettu, ottaen huomioon IMO:n päätöslauselmassa MEPC 64(36) esitetyt suuntaviivat.

5 artikla

Luokan 1 ja luokan 2 alusten kunnan arviointijärjestelmän mukaisuus

1. Öljysäiliöaluksen pääsy jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluviin satamiin ja rannikon ulkopuolella sijaitseviin ulkosatamiin luokan 1 alusten osalta aluksen vuonna 2005 olevan toimituksen vuosipäivän ja luokan 2 alusten osalta vuonna 2010 olevan toimituksen vuosipäivän jälkeen on kielletty, jollei alus ole 6 artiklassa tarkoitetun kunnan arviointijärjestelmän mukainen.

2. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivan öljysäiliöaluksen edelleen liikennöinnin luokan 1 alusten osalta aluksen vuonna 2005 olevan toimituksen vuosipäivän jälkeen ja luokan 2 alusten osalta vuonna 2010 olevan toimituksen vuosipäivän jälkeen, mutta ainoastaan jos alus on 6 artiklassa tarkoitetun kunnan arviointijärjestelmän mukainen.

6 artikla

Kunnan arviointijärjestelmä

Meriympäristön suojelukomitean päätöslauselmalla 94(46) 27 päivänä huhtikuuta 2001 hyväksyttyä kunnan arviointijärjestelmää (Condition Assessment Scheme) sovelletaan 5 artiklan tarkoituksiin.

7 artikla

Viimeinen määräpäivä

Aluksen vuonna 2015 olevan toimituksen vuosipäivän jälkeen

- jäsenvaltion lipun alla purjehtivien luokan 2 ja 3 öljysäiliöalusten edelleen liikennöinti MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteen tarkistetun 13 G säännön 5 kappaleen mukaisesti, ja
- muiden luokan 2 ja 3 öljysäiliöalusten pääsy jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluviin satamiin ja rannikon ulkopuolella sijaitseviin ulkosatamiin siitä riippumatta, että ne liikennöivät edelleen jonkin kolmannen valtion lipun alla MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteen tarkistetun 13 G säännön 5 kappaleen mukaisesti,

on kielletty.

8 artikla

Vaikeuksissa olevia ja korjattavia aluksia koskevat poikkeukset

1. Poiketen siitä, mitä 4, 5 ja 7 artiklassa säädetään, jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi poikkeuksellisissa olosuhteissa ja edellyttäen, että kansalliset säännökset sen sallivat, päästää yksittäisen aluksen kyseisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan tai rannikon ulkopuolella sijaitsevaan ulkosatamaan, jos
 - öljysäiliöalus on vaikeuksissa ja etsii turvapaikkaa,
 - lastaamaton öljysäiliöalus on matkalla korjaussatamaan.
2. Jäsenvaltion on hyvissä ajoin ja ennen 1 päivää syyskuuta 2002 ilmoitettava komissiolle kansallisen lainsäädännön mukaiset säännökset, joita se soveltaa edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa. Komissio ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille.

9 artikla

Ilmoittaminen Kansainväliselle merenkulkujärjestölle (IMO)

1. Jäsenvaltioiden puolesta toimiva neuvoston puheenjohtajavaltio ja komissio tekevät Kansainväliselle merenkulkujärjestölle (IMO) tämän asetuksen antamisesta yhteisen ilmoituksen, jossa viitataan Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen 211 artiklan 3 kappaleeseen.

2. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava IMO:lle päätöksestään kieltää tämän asetuksen 7 artiklan nojalla MARPOL 73/78 -yleissopimuksessa olevan I liitteen tarkistetun 13 G säännön 5 kappaleen määräysten mukaisesti liikennöivien öljysäiliöalusten pääsy lainkäyttöaltaansa kuuluviin satamiin tai rannikon ulkopuolella sijaitseviin ulkosatamiin MARPOL 73/78 -yleissopimuksessa olevan I liitteen tarkistetun 13 G säännön 8 kappaleen b kohdan perusteella.

3. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava IMO:lle, jos se 5 artiklan mukaisesti sallii, keskeyttää, peruuttaa tai kieltää lippunsa alla purjehtimaan oikeutetun luokan 1 tai 2 öljysäiliöaluksen liikennöinnin MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteen tarkistetun 13 G säännön 8 kappaleen a kohdan perusteella.

10 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa neuvoston direktiivin 93/75/ETY⁽¹⁾ 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettu komitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

11 artikla

Muuttamismenettely

Tämä asetuksen artikloissa olevien MARPOL 73/78 -yleissopimuksen I liitteessä oleviin sääntöihin ja päätöslauselmiin MEPC 94(46) ja 95(46) tehtyjen viittausten muuttamisesta tarvittaessa

niiden saattamiseksi niitä muutoksia vastaaviksi, jotka IMO hyväksyy näihin sääntöihin ja päätöslauselmiin, päätetään 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, edellyttäen, että tällaisilla muutoksilla ei laajenneta tämän asetuksen soveltamisalaa.

12 artikla

Kumoaminen

Kumotaan neuvoston asetus (EY) N:o 2978/94 31 päivästä joulukuuta 2007.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä helmikuuta 2002.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. PIQUÉ I CAMPS

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 93/75/ETY, annettu 13 päivänä syyskuuta 1993, vaarallisia tai ympäristöä pilaavia aineita kuljettavia aluksia koskevista vähimmäisvaatimuksista niiden ollessa matkalla yhteisön merisatamiin tai poistuessa niistä (EYVL L 247, 5.10.1993, s. 19), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 98/74/EY (EYVL L 276, 13.10.1998, s. 7).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 418/2002,
annettu 6 päivänä maaliskuuta 2002,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 6 päivänä maaliskuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo	
0702 00 00	052	196,3	
	204	150,0	
	212	129,8	
	624	216,8	
	999	173,2	
0707 00 05	052	170,2	
	068	150,3	
	204	73,7	
	624	135,7	
0709 90 70	999	132,5	
	052	146,6	
	204	69,2	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	999	107,9	
	052	57,5	
	204	46,9	
	212	58,0	
	220	41,2	
	421	29,6	
	600	59,5	
	624	75,8	
	999	52,6	
	0805 50 10	052	44,8
600		50,5	
999		47,6	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	40,7	
	388	111,3	
	400	112,3	
	404	99,5	
	508	98,3	
	512	95,6	
	524	83,8	
	528	90,0	
	720	123,8	
	728	132,3	
	999	98,8	
	0808 20 50	204	204,9
		388	81,9
400		109,8	
512		81,1	
528		88,3	
	999	113,2	

(¹) Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 419/2002,**annettu 6 päivänä maaliskuuta 2002,****asetuksen (EY) N:o 1663/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä niiden tilitietojen muodosta ja sisällöstä, jotka jäsenvaltioiden on pidettävä komission saatavilla EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä varten, annetun asetuksen (EY) N:o 2390/1999 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999⁽¹⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 8 kohdan,ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000⁽³⁾, ja erityisesti sen 21 artiklan sekä muiden maataloustuotteiden markkinajärjestelystä annettujen asetusten vastaavat säännökset,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 7 päivänä heinäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1663/95⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2025/2001⁽⁵⁾, 4 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että sen 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tilitiedot on lähetettävä komissiolle kyseisen varainhoitovuoden päättymistä seuraavan vuoden 10 päivään helmikuuta mennessä. Komission asetuksessa (EY) N:o 2390/1999⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1863/2001⁽⁷⁾, säädetään sellaisten tilitietojen muodosta ja sisällöstä, jotka on pidettävä komission käytettävissä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä varten. On tarpeen muuttaa asetusta (EY) N:o 2390/1999, jotta se olisi yhdenmukainen asetuksen (EY) N:o 1663/95 kanssa.

(2) Jotta komissio voi hoitaa tehtävänsä yhteisön maatalouspolitiikan alalla, sen on voitava valvoa maataloustuotteiden markkinoiden kehitystä ja tehtävä näitä markkinoita koskevia taloudellisia ennusteita. Maataloustuotteiden yhteisiin markkinajärjestelyihin kuuluu jäsenvaltioiden ja komission yleinen velvoite näiden järjestelyiden asianmukaisen toiminnan kannalta välttämättömien tietojen vaihtoon. Valvonta- ja ennustetarkoituk-

sissa olisi voitava käyttää jäsenvaltioiden komissiolle asetuksen (EY) N:o 1663/95 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimittamia tilitietoja. Tämän vuoksi ja rajoittamatta yhteisten markkinajärjestelyiden tietojen vaihtoa koskevia velvoitteita, asetusta (EY) N:o 2390/1999 olisi muutettava, jotta tilitietoja saa käyttää tällaisiin tarkoituksiin.

- (3) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä säädetään suojelusta yhteisön toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001⁽⁸⁾. Tätä asetusta sovelletaan kattavasti asetuksen (EY) N:o 2390/1999 yhteydessä. Tämän vuoksi silloin, kun käytetään asetuksen (EY) N:o 1663/95 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tilitietoja valvonta- ja ennustetarkoituksiin maatalouden alalla, komission olisi säädettävä asetuksen (EY) N:o 45/2001 säännöissä edellytetyistä suojalausekkeista, erityisesti ryhmittelyn ja tietojen nimettömäksi saattamisen osalta.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat rahastokomitean sekä muiden hallintokomiteoiden, joita asia koskee, lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EY) N:o 2390/1999 seuraavasti:

1) Korvataan nimi seuraavasti:

”Komission asetusta (EY) N:o 2390/1999, annettu 25 päivänä lokakuuta 1999, niiden tilitietojen muodosta ja sisällöstä, jotka on toimitettava komissiolle EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamiseksi ja hyväksymiseksi sekä valvontaa ja ennusteita varten.”

2) Korvataan artiklassa 1 ilmaisu ”asetuksen (EY) N:o 1663/95 2 artiklan 1 kohdassa” ilmaisulla ”asetuksen (EY) N:o 1663/95 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa”.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.⁽²⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.⁽³⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.⁽⁴⁾ EYVL L 158, 8.7.1995, s. 6.⁽⁵⁾ EYVL L 274, 17.10.2001, s. 3.⁽⁶⁾ EYVL L 295, 16.11.1999, s. 1.⁽⁷⁾ EYVL L 259, 27.9.2001, s. 1.⁽⁸⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

3) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

1. Komissio saa käyttää asetuksen (EY) N:o 1663/95 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tilitietoja yksinomaan seuraaviin tarkoituksiin:

- a) asetuksen (EY) N:o 1258/1999 mukaiseen EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen liittyvien tehtävien hoito;
- b) maatalousalan kehityksen seuraaminen ja ennusteiden antaminen.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettuihin tilitietoihin kuuluu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 45/2001 (*) suojattuja henkilökohtaisia tietoja, komission on säädettävä tämän asetuksen edellyttämistä tarvittavista

suojalausekkeista. Eryityisesti jos komissio käyttää tilitietoja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun tarkoitukseen, komission on saatettava tällaiset tiedot nimettömiksi ja käsiteltävä niitä yksinomaan ryhmitellyssä muodossa.

3. Komissio varmistaa jäsenvaltion sille toimittamien 1 kohdassa tarkoitettujen tilitietojen luottamuksellisuuden ja suojan.

(*) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1".

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 420/2002,
annettu 6 päivänä maaliskuuta 2002,
lihotukseen tarkoitettuja urospuolisia nautaeläimiä koskevien tuontioikeuksien uudelleenjakami-
sesta asetuksen (EY) N:o 1095/2001 mukaisesti

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon lihotukseen tarkoitettuja nuoria urospuolisia
nautaeläimiä koskevan tariffikiintiön avaamisesta ja hallinnoin-
nista (1 päivän heinäkuuta 2001 ja 30 päivän kesäkuuta 2002
väliseksi ajaksi) 5 päivänä kesäkuuta 2001 annetun komission
asetuksen (EY) N:o 1095/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 3
kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksen (EY) N:o 1095/2001 1 artiklassa säädetään 169 000
lihotukseen tarkoitettua, enintään 300 kilogramman painoista,
nuorta urospuolista nautaeläintä käsittävän tariffikiintiön avaa-
misesta 1 päivän heinäkuuta 2001 ja 30 päivän kesäkuuta

2002 väliseksi ajaksi. Mainitun asetuksen 9 artiklassa sääde-
tään, että ne määrät, joiden osalta ei ole jätetty tuontitodistus-
hakemusta 22 päivään helmikuuta 2002 mennessä, jaetaan
uudelleen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1095/2001 9 artiklan 1 kohdassa tarkoi-
tettu määrä on: 17 223 eläintä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 150, 6.6.2001, s. 25.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 421/2002,
annettu 6 päivänä maaliskuuta 2002,
sokerialan varastointikustannusten korvausmäärään sovellettavan erityisen valuuttakurssin vahvistamisesta helmikuuksi 2002**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon maatalouden euromääräisestä valuuttajärjestelmästä 15 päivänä joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2799/98 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä maatalouden muuntokurssin soveltamiseksi sokerialalla 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1713/93 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1509/2001 ⁽³⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan, sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Sokerialan varastointikustannusten tasausjärjestelmää koskevista siirtymäkauden toimenpiteistä 26 päivänä syyskuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1878/2001 ⁽⁴⁾ 1 artiklassa säädetään, että sokerialan yhteisestä markkinointijärjestelystä 13 päivänä syyskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2038/1999 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1527/2000 ⁽⁶⁾, 8 artiklaa sovelletaan edelleen markkinointivuodelta 2000—2001 markkinointivuoden 2001—2002 lukuun siirrettyyn sokeriin.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 1713/93 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, että asetuksen (EY) N:o 2038/1999 8 artiklassa tarkoitettu varastointikustannusten korvausmäärä on muunnettava kansallisiksi valuutoiksi käyttämällä erityistä maatalouden muuntokurssia, joka saadaan laskemalla *pro rata temporis* varastointikuukauden aikana sovellettujen maatalouden muuntokurssien keskiarvo.

Tämä erityinen maatalouden muuntokurssi on vahvistettava joka kuukausi edelliseksi kuukaudeksi. 1 päivästä tammikuuta 1999 sovellettavien korvausmäärien osalta on samana päivänä käyttöön otettavan maatalouden euromääräisen valuuttajärjestelmän vuoksi syytä vahvistaa muuntokurssit ainoastaan niille erityisille valuuttakursseille, joita käytetään euron ja niiden jäsenvaltioiden kansallisten valuuttojen, jotka eivät ole ottaneet yhtenäisvaluuttaa käyttöön, välillä.

- (3) Kyseisten säännösten soveltamisesta seuraa, että erityinen valuuttakurssi, jota käytetään varastointikustannusten korvausmäärän muuntamiseen kansallisiksi valuutoiksi, vahvistetaan helmikuuksi 2002 tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Erityinen valuuttakurssi, jota käytetään muunnettaessa asetuksen (EY) N:o 2038/1999 8 artiklassa tarkoitettu varastointikustannusten korvausmäärä kansalliseksi valuutaksi, vahvistetaan helmikuuksi 2002 tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä maaliskuuta 2002.

Sitä sovelletaan 1 päivästä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 349, 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 94.

⁽³⁾ EYVL L 200, 25.7.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EYVL L 258, 27.9.2001, s. 9.

⁽⁵⁾ EYVL L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 59.

LIITE

6 päivänä maaliskuuta 2002 annettuun komission asetukseen sokerialan varastointikustannusten korvausmäärään sovellettavan erityisen valuuttakurssin vahvistamisesta helmikuuksi 2002

Erityinen valuuttakurssi		
1 euro =	7,42959	Tanskan kruunua
	9,19024	Ruotsin kruunua
	0,611821	Englannin puntaa

KOMISSION DIREKTIIVI 2002/23/EY,**annettu 26 päivänä helmikuuta 2002,****neuvoston direktiivien 86/362/ETY, 86/363/ETY ja 90/642/ETY liitteiden muuttamisesta viljoissa ja niiden pinnassa, eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa sekä tietyissä kasvikkunnasta peräisin olevissa tuotteissa, mukaan luettuina hedelmät ja vihannekset, ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisen osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viljojen torjunta-ainejäämien enimmäismäärästä 24 päivänä heinäkuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/362/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/57/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,ottaa huomioon eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/363/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/57/EY, ja erityisesti sen 10 artiklan,ottaa huomioon torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvikkunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, 27 päivänä marraskuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/642/ETY⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2002/5/EY⁽⁵⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/103/EY⁽⁷⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Uudet tehoaineet flupyrsulfuronimetyyli, pymetrotsiini, atoksistrobiini ja kresoksiimimetyyli, jäljempänä 'asianomaiset tehoaineet', sisällytettiin direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I komission direktiiveillä 2001/49/EY⁽⁸⁾, 2001/87/EY⁽⁹⁾, 98/47/EY⁽¹⁰⁾ ja 1999/1/EY⁽¹¹⁾ käytettäväksi rikkakasvien torjunta-aineena viljanviljelyn yhteydessä, hyönteisten torjunta-aineena viljan-, hedelmien-, vihanneksen viljelyn, kuivattujen palkokasvien viljelyn, öljynsiementen viljelyn ja humalanviljelyn yhteydessä, sienitautien torjunta-aineena ilman täsmennettyä käyttötarkoitusta sekä viljojen, omenaisten hedelmien ja viiniköynnösten sienitautien torjunta-aineena.
- (2) Asianomaisten tehoaineiden liitteeseen I sisällyttämisestä perustettiin toimitettujen ehdotettujen käyttötarkoituksia koskevien tietojen arviointiin. Eräät jäsenvaltiot ovat toimittaneet näitä käyttötapoja koskevia tietoja direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan

mukaisesti. Käytettävissä olevat tiedot on käyty läpi, ja ne riittävät tiettyjen jäämien enimmäismäärien vahvistamiseen.

- (3) Kun lopullista tai väliaikaista jäämien enimmäismäärää ei ole vahvistettu yhteisön tasolla, jäsenvaltioiden on vahvistettava väliaikainen kansallinen jäämien enimmäismäärä direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti ennen kyseisiä tehoaineita koskevien kasvinsuojeluaineiden käytön sallimista.
- (4) Kun asianomaiset tehoaineet sisällytettiin direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I, niitä koskevat tekniset ja tieteelliset arvioinnit oli saatettu loppuun komission tarkastelukertomuksina. Kresoksiimimetyyliä koskeva kertomus saatettiin loppuun 16 päivänä lokakuuta 1998, flupyrsulfuronimetyyliä koskeva kertomus 27 päivänä huhtikuuta 2001, atoksistrobiinia koskeva kertomus 22 päivänä huhtikuuta 1998 ja pymetrotsiiniä koskeva kertomus 27 päivänä heinäkuuta 2001. Niissä kresoksiimimetyylin hyväksyttävä päiväsaanti (ADI-arvo) asetettiin 0,4 milligrammaan kilogrammassa painokiloa kohti päivässä, flupyrsulfuronimetyylin hyväksyttävä päiväsaanti asetettiin 0,035 milligrammaan kilogrammassa painokiloa kohti päivässä, atoksistrobiinin hyväksyttävä päiväsaanti 0,1 milligrammaan kilogrammassa painokiloa kohti päivässä ja pymetrotsiinin hyväksyttävä päiväsaanti 0,03 milligrammaan kilogrammassa painokiloa kohti päivässä. Asianomaisilla tehoaineilla käsiteltyjen elintarvikkeiden kuluttajien elinikäistä altistumista on arvioitu ja mitattu yhteisön menettelyiden ja perusteiden mukaisesti ottaen huomioon Maailman terveysjärjestön julkaisemat ohjeet⁽¹²⁾ ja kasveja käsittelevän tiedekomitean lausunto⁽¹³⁾ näistä menetelmistä. Laskelmien mukaan ehdotetut jäämien enimmäismäärät eivät ylitä hyväksyttäviä päiväsaanteja.
- (5) Akuutteja myrkytysvaikutuksia, jotka edellyttäisivät akuutin altistumisen viiteannoksen asettamista, ei havaittu flupyrsulfuronimetyylin, atoksistrobiinin ja kresoksiimimetyylin sisällyttämistä direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I edeltäneen arvioinnin ja käsittelyn yhteydessä. Pymetrotsiinin akuutin altistumisen viiteannokseksi asetettiin 0,1 milligrammaa kilogrammassa painokiloa kohti päivässä. Altistumista koskevan arvioinnin mukaan ehdotetut jäämien enimmäismäärät eivät johda liialliseen kuluttajien akuuttiin altistumiseen.

⁽¹⁾ EYVL L 221, 7.8.1986, s. 37.⁽²⁾ EYVL L 208, 1.8.2001, s. 36.⁽³⁾ EYVL L 221, 7.8.1986, s. 43.⁽⁴⁾ EYVL L 350, 14.12.1990, s. 71.⁽⁵⁾ EYVL L 34, 5.2.2002, s. 7.⁽⁶⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.⁽⁷⁾ EYVL L 304, 21.11.2001, s. 14.⁽⁸⁾ EYVL L 176, 29.6.2001, s. 61.⁽⁹⁾ EYVL L 276, 19.10.2001, s. 17.⁽¹⁰⁾ EYVL L 191, 7.7.1998, s. 50.⁽¹¹⁾ EYVL L 21, 28.1.1999, s. 21.⁽¹²⁾ GEMS/Food Programme -ohjelman yhteistyössä elintarvikkeiden torjunta-ainejäämiä käsittelevän Codex-komitean kanssa laatimat ohjeet torjunta-ainejäämien ravinnon kautta tapahtuvan altistumisen arvioimiseksi. Maailman terveysjärjestön julkaisu, 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).⁽¹³⁾ Kasveja käsittelevän tiedekomitean lausunto neuvoston direktiivien 86/362/ETY, 86/363/ETY ja 90/642/ETY liitteiden muuttamiseen liittyvistä kysymyksistä (kasveja käsittelevän tiedekomitean lausunto, 14.7.1998) (http://europa.eu.int/comm/dg24/health/sc/scp/out21_en.html).

(6) On aiheellista asettaa jäämien väliaikaiseksi enimmäismääräksi analyysierkkyyden alaraja direktiivien 86/362/ETY, 86/363/ETY ja 90/642/ETY soveltamisalaan kuuluville tuotteille, joita ei ole sallittu, jotta taattaisiin kuluttajien riittävä suoja kyseisissä tuotteissa tai niiden pinnalla oleville jäämille altistumista vastaan. Tällainen yhteisön tasolla vahvistettava jäämien väliaikainen enimmäismäärä ei estä jäsenvaltioita vahvistamasta flupyrsulfuronimetyylille, pymetrotsiinille, atsoksisstrobiinin ja kresoksiimimetyylille väliaikaista jäämien enimmäismäärää direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan ja liitteen VI mukaisesti. Neljää vuotta on pidettävä riittävänä ajanjaksona, jonka kuluessa asianomaisten tehoaineiden tulevat käyttötarkoitukset suurimmalta osaltaan vahvistetaan. Tämän ajanjakson jälkeen jäämien väliaikaisten enimmäismäärien pitäisi muuttua lopullisiksi.

(7) Yhteisö on antanut komission direktiiviluonnoksen tiedoksi WTO:lle, jonka huomautukset on otettu huomioon direktiivin viimeistelyssä. Komissio voi tutkia tiettyjen kolmansissa maissa käytettävien torjunta-aine/viljelykasvi-yhdistelmien jäämien enimmäismäärät sille toimitettujen hyväksyttävien tietojen pohjalta.

(8) Kasveja käsittelevän tiedekomitean lausunnot ja erityisesti kuluttajien suojelua torjunta-aineilla käsiteltyjen elintarvikkeiden osalta koskevat neuvot ja suositukset on otettu huomioon.

(9) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvinsuojelukomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Lisätään direktiivin 86/362/ETY liitteessä II olevaan A osaan seuraavat torjunta-aineiden jäämien enimmäismäärät:

Torjunta-ainejäämä	Enimmäismäärä (mg/kg)
Flupyrsulfuronimetyyli	0,02 (*) (P) viljat
Pymetrotsiini	0,02 (*) (P) viljat

(*) Analyysierkkyyden alaraja.

(P) Jäämien väliaikainen enimmäismäärä. Kun direktiivin 86/362/ETY liitteessä II lueteltujen maataloustuotteiden flupyrsulfuronimetyylin ja pymetrotsiinin jäämien enimmäismäärät ilmoitetaan muodossa "(P)", se tarkoittaa, että määrät ovat väliaikaisia (p = provisional) direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan säännösten mukaisesti.

Flupyrsulfuronimetyylin ja pymetrotsiinin jäämien väliaikaiset enimmäismäärät lakkaavat olemasta väliaikaisia 1 päivänä joulukuuta 2005, ja niistä tulee lopullisia direktiivin 86/362/ETY 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä.

2 artikla

Lisätään direktiivin 86/363/ETY liitteessä II olevaan B osaan seuraavat torjunta-ainejäämät:

Torjunta-ainejäämä	Enimmäismäärä (mg/kg)		
	Liha, rasva mukaan luettuna liha-valmisteet, muut eläimenosat ja eläinrasvat, jotka on lueteltu liitteen I CN-koodeissa 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, ex 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 ja 1602,	Maito ja maitotuotteet, jotka on lueteltu liitteen I CN-koodeissa 0401, 0402, 0405 00 ja 0406	Kuorelliset tuoreet munat, linnunmunat ja munankeltuaiset, jotka on lueteltu liitteen I CN-koodeissa 0407 00 ja 0408
Pymetrotsiini	0,01 (*) (P)	0,01 (*) (P)	0,01 (*) (P)

(*) Analyysierkkyyden alaraja.

(P) Jäämien väliaikainen enimmäismäärä. Kun direktiivin 86/363/ETY liitteessä II lueteltujen maataloustuotteiden pymetrotsiinin jäämien enimmäismäärät ilmoitetaan muodossa "(P)", se tarkoittaa, että määrät ovat väliaikaisia (p = provisional) direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan säännösten mukaisesti.

Pymetrotsiinin jäämien väliaikaiset enimmäismäärät lakkaavat olemasta väliaikaisia 1 päivänä joulukuuta 2005, ja niistä tulee lopullisia direktiivin 86/363/ETY 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä.

3 artikla

Lisätään direktiivin 90/642/ETY liitteeseen II tämän direktiivin liitteessä olevat flupyrsulfuronimetyyliä ja pymetrotsiiniä koskevat jäämien enimmäismäärät. Korvataan direktiivin 90/642/ETY liitteessä II olevat atsoksisstrobiinia koskevat jäämien enimmäismäärät tämän direktiivin liitteessä olevilla enimmäismäärillä.

4 artikla

Muutetaan direktiivin 90/642/ETY liitteessä II oleva kresoksiimimetyyliä koskeva jäämien väliaikainen enimmäismäärä 0,2 milligrammaan kilogrammassa ^(p) mansikoiden osalta. ^(p) = jäämien väliaikainen enimmäismäärä.

Kresoksiimimetyylin jäämien väliaikaisesta enimmäismäärästä tulee lopullinen 19 päivänä lokakuuta 2004.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä elokuuta 2002. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.
2. Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä syyskuuta 2002.
3. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

6 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä helmikuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

Ryhvät ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	Torjunta-ainejäämät ja jäämien enimmäismäärät (mg/kg)		
	Flupyrsulfuronimetyyli	Atsokistrobiini	Pymetrotsiini
1. Tuoreet, kuivatut tai keittämättömät, jäädyttämällä ilman sokerin lisäystä säilötyt hedelmät; pähkinät	0,02 (P) (*)		
i) SITRUSHEDELMÄT Greipit Sitruunat Limetit Mandariinit (mukaan lukien klementiinit ja muut sitrushybridit) Appelsiinit Pomelot Muut		1 (P)	0,3 (P)
ii) PÄHKINÄT (kuoritut ja kuorimattomat) Mantelit Parapähkinät Cashewpähkinät Kastanjat Kookospähkinät Hasselpähkinät Queenslandin pähkinät Pekaanipähkinät Setrin pähkinät Pistaasimantelit Saksanpähkinät Muut		0,1 (P) (*)	0,02 (P) (*)
iii) OMENAISET HEDELMÄT Omenat Päärynät Kvittenit Muut		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
iv) KIVIHEDELMÄT Aprikoosit Kirsikat Persikat (mukaan lukien nektariinit ja niiden kaltaiset hybridit) Luumut Muut		0,05 (P) (*)	0,05 (P) 0,05 (P) 0,02 (P) (*)
v) MARJAT JA PIENET HEDELMÄT a) Syötäväksi ja viinin valmistukseen tarkoitetut viinirypäleet Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet Viinin valmistukseen käytettävät viinirypäleet b) Mansikat (muut kuin luonnonvaraiset) c) Vadelmat ja vatukat (muut kuin luonnonvaraiset) Karhunvatukat Sinivatukat Jättivatukat (boysen- ja loganinmarjat) Vadelmat Muut		2 2 (P) 0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*) 0,02 (P) (*)

Ryhmät ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	Torjunta-ainejäämät ja jäämien enimmäismäärät (mg/kg)		
	Flupyrsulfuronimetyyli	Atsoksisstrobiini	Pymetrotsiini
d) Muut pienet hedelmät ja marjat (muut kuin luonnonvaraiset) Mustikat Karpalot Herukat (puna-, musta- ja valkoherukat) Karviaiset Muut		0,05 (P) (*)	
e) Luonnonvaraiset marjat ja hedelmät		0,05 (P) (*)	
vi) MUUT HEDELMÄT Avokadot Banaanit Taatelit Viikunat Kiivi Kumkvatit Litsit Mangot Oliivit Passionhedelmät Ananakset Granaattiomenat Muut		2	0,02 (P) (*)
2. Tuoreet tai keittämättömät, jäädytetyt tai kuivatut vihannekset	0,02 (P) (*)		
i) JUUREKSET JA JUURIMUKULAT Punajuurikkaat Porkkanat Mukulasellerit Piparjuuret Maa-artisokat Palsternakat Juuripersilja Retiisi ja retikat Kaurajuuret Bataatit Lantut Nauriit Jamssit Muut			0,02 (P) (*)
ii) SIPULIT Valkosipulit Sipulit Salottisipulit Varhaissipulit Muut			0,02 (P) (*)
iii) HEDELMÄVIHANNEKSET a) <i>Solanum</i> -suvun vihannekset Tomaatit Paprikat Munakoisot Muut			
		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
		2 (P)	0,5 (P)
		2 (P)	1 (P)
		2 (P)	0,5 (P)
		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)

Ryhmät ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	Torjunta-ainejäämät ja jäämien enimmäismäärät (mg/kg)		
	Flupyrsulfuronimetyyli	Atsokstrobiini	Pymetrotsiini
b) Syötäväkuoriset <i>Cucurbitaceae</i> -suvun vihannekset Kurkut Pikkukurkut Kesäkurpitsat Muut		1 (P)	0,5 (P)
c) Paksukuoriset <i>Cucurbitaceae</i> -suvun vihannekset Melonit Kurpitsat Vesimelonit Muut		0,5 (P)	0,2 (P)
d) Sokerimaissi		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
iv) KAALI		0,05 (P) (*)	
a) Kaalit (kukinnan muodostavat) Parsakaalit Kukkakaalit Muut			0,02 (P) (*)
b) Kerivät kaalit Ruusukaalit Keräkaalit Muut			0,05 (P) 0,02 (P) (*)
c) Lehtikaalit Kiinankaalit Kerimättömät kaalit Muut			0,02 (P) (*)
d) Kyssäkaali			0,02 (P) (*)
v) LEHTIVIHANNEKSET JA YRTIT			
a) Salaatit ja sen kaltaiset vihannekset Vihanneskrassi Vuonankaali Salaatti Siloendiivi Muut		3 (P)	1 (P)
b) Pinaatti ja sen kaltaiset vihannekset Pinaatti Mangoldi (chard) Muut		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
c) Vesikrassi		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
d) Endiivit		0,2 (P)	0,02 (P) (*)
e) Yrtit Kirveli Ruohosipuli Persilja Yrttiselleri Muut		0,05 (P) (*)	1 (P)
vi) PALKOVIHANNEKSET (tuoreet) Pavut (silpittömät) Pavut (silvityt) Herneet (silpimättömät)			0,02 (P) (*) 1 (P) 0,5 (P)

Ryhmät ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	Torjunta-ainejäämät ja jäämien enimmäismäärät (mg/kg)		
	Flupyrsulfuronimetyyli	Atsoksisstrobiini	Pymetrotsiini
Herneet (silvityt)		0,2 (p)	
Muut		0,05 (p) (*)	
vii) VARSIVIHANNEKSET			0,02 (p) (*)
Parsat			
Kardoni			
Ruotisellerit		5 (p)	
Fenkoli			
Latva-artisokka		1 (p)	
Purjo		0,1 (p)	
Raparperi			
Muut		0,05 (p) (*)	
viii) SIENET		0,05 (p) (*)	0,02 (p) (*)
a) Viljellyt sienet			
b) Luonnonvaraiset sienet			
3. Kuivatut palkokasvit	0,02 (p) (*)	0,1 (p)	0,02 (p) (*)
Pavut			
Linssit			
Herneet			
Muut			
4. Öljykasvien siemenet	0,05 (p) (*)	0,05 (p) (*)	
Pellavan siemenet			
Maapähkinät			
Unikonsiemenet			
Seesaminsiemenet			
Auringonkukansiemenet			
Rapsinsiemenet			
Soijapavut			
Sinapinsiemenet			
Puuvillansiemenet			0,05 (p)
Muut			0,02 (p) (*)
5. Perunat	0,02 (p) (*)	0,05 (p) (*)	0,02 (p) (*)
Varhaisperunat			
Varstoperunat			
6. Tee (<i>Camellia sinensis</i> -lajin lehdistä valmistettu musta tee)	0,05 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)
7. Humala (kuivattu), mukaan lukien humalan siemenet ja tähkä-jauhe	0,05 (p) (*)	20 (p)	5 (p)

(p) Jäämien väliaikainen enimmäismäärä. Kun direktiivin 90/642/ETY liitteessä II lueteltujen maataloustuotteiden flupyrsulfuronimetyylin, pymetrotsiinin ja atsoksisstrobiinin jäämien enimmäismäärät ilmoitetaan muodossa "(p)", se tarkoittaa, että määrät ovat väliaikaisia (p = provisional) direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan säännösten mukaisesti.

Flupyrsulfuronimetyylin ja pymetrotsiinin jäämien väliaikaiset enimmäismäärät lakkaavat olemasta väliaikaisia 1 päivänä joulukuuta 2005, ja niistä tulee lopullisia direktiivin 90/642/ETY 3 artiklassa tarkoitettua merkityksessä. Atsoksisstrobiinin osalta kyseinen päivämäärä on 1 päivä elokuuta 2003.

(*) Analyysiherkkyyden alaraja.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 28 päivänä helmikuuta 2002,

Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin

(2002/192/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn Schengenin säännösten sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia tehdyn pöytäkirjan, jäljempänä 'Schengen-pöytäkirja', 4 artiklan,

ottaa huomioon Irlannin hallituksen pyynnön, jonka se on tehnyt neuvoston puheenjohtajalle osoitetuilla 16 päivänä kesäkuuta 2000 ja 1 päivänä marraskuuta 2001 päivätyillä kirjeillä, saada osallistua tiettyihin kyseisissä kirjeissä mainittuihin Schengenin säännösten määräyksiin,

ottaa huomioon tätä pyyntöä koskevan komission 14 päivänä syyskuuta 2000 antaman lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Irlannilla on erityisasema Euroopan yhteisön perustamissopimuksen kolmannen osan IV osastoon kuuluvissa asioissa, sellaisena kuin se on tunnustettu Amsterdamin sopimuksella Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyssä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyssä pöytäkirjassa sekä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 14 artiklan tiettyjen näkökohtien soveltamisesta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Irlantiin tehdyssä pöytäkirjassa.
- (2) Schengenin säännöstö laadittiin yhtenäiseksi kokonaisuudeksi, joka kaikkien henkilötarkastusten lakkauttamista kyseisten valtioiden yhteisillä rajoilla kannattavien valtioiden on hyväksyttävä ja jota niiden on sovellettava täysimääräisesti, ja sellaisena se toimii.
- (3) Schengen-pöytäkirjassa määrätään edellä mainitun Irlannin erityisaseman vuoksi Irlannin mahdollisuudesta osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin.
- (4) Irlanti sitoutuu noudattamaan tässä päätöksessä luetelluista vuoden 1990 Schengenin yleissopimuksen artikloista johtuvia jäsenvaltion velvoitteita.
- (5) Irlanti ei tämän päätöksen nojalla edellä mainitun Irlannin erityisaseman vuoksi osallistu 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn vuoden 1990 yleissopimuksen, jäljempänä

'Schengenin yleissopimus', niihin määräyksiin, jotka koskevat rajoja.

- (6) Ottaen huomioon vuoden 1990 Schengenin yleissopimuksen 26 ja 27 artiklan piiriin kuuluvien asioiden vakavuus Irlanti soveltaa kyseisiä artikloja yhdessä tässä päätöksessä tarkoitettujen näihin artikloihin perustuvien toimenpiteiden kanssa.
- (7) Irlanti on pyytänyt saada osallistua kaikkiin Schengenin säännösten määräyksiin, jotka koskevat Schengenin tietojärjestelmän, jäljempänä 'SIS', perustamista ja toimintaa lukuun ottamatta Schengenin yleissopimuksen 96 artiklassa tarkoitettuja ilmoituksia koskevia määräyksiä ja muita kyseisiin ilmoituksiin liittyviä määräyksiä.
- (8) Neuvosto katsoo, että Irlannin osittaisen osallistumisen Schengenin säännöstöön on oltava yhdenmukaista Schengenin säännöstökokonaisuuden muodostavien keskeisten aihepiirien kanssa.
- (9) Neuvosto tunnustaa näin ollen Irlannin oikeuden esittää Schengen-pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti pyyntö osittaisesta osallistumisesta ja panee samalla merkille, että on tarpeen tarkastella, millaisia vaikutuksia tällaisella Irlannin osallistumisella SIS:n perustamista ja toimintaa koskeviin määräyksiin on muiden asiaan liittyvien Schengenin säännösten määräysten tulkintaan ja mitkä ovat sen rahoitusvaikutukset.
- (10) Euroopan unionin neuvoston ja Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan yhtäältä Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan ja toisaalta Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisten oikeuksien ja velvollisuuksien määrittämisestä niillä Schengenin säännösten aloilla, joita sovelletaan näihin valtioihin, tekemän sopimuksen⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdassa määrättyä menettelyä on noudatettu,

(1) EYVL L 15, 20.1.2000, s. 2.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Irlanti osallistuu seuraaviin Schengenin säännösten määräykseen:

a) Schengenin yleissopimuksen määräysten ja siihen liittyvien päätössiakirjan ja yhteisten julistusten osalta:

- i) 26 ja 27 artikla,
39 artikla,
44 artikla,
46 ja 47 artikla, lukuun ottamatta 47 artiklan 2 kohdan c alakohtaa,
48—51 artikla,
52 ja 53 artikla,
54—58 artikla,
59 artikla,
61—66 artikla,
67—69 artikla,
71, 72 ja 73 artikla,
75 ja 76 artikla,
126—130 artikla siltä osin kuin ne liittyvät määräyksiin, joihin Irlanti osallistuu tämän alakohdan nojalla, päätössiakirjan yhteinen julistus 3 71 artiklan 2 kohdasta;
- ii) seuraavat SIS:ä koskevat määräykset siltä osin kuin ne eivät liity 96 artiklaan:
92 artikla,
93, 94 ja 95 artikla,
97—100 artikla,
101 artikla lukuun ottamatta sen 2 kohtaa,
102—108 artikla,
109, 110 ja 111 artikla SIS:n Irlannin kansalliseen osaan rekisteröityjen henkilötietojen osalta,
112 ja 113 artikla,
114 artikla SIS:n Irlannin kansalliseen osaan rekisteröityjen henkilötietojen osalta,
115—118 artikla;
- iii) muut SIS:iä koskevat määräykset:
119 artikla.

b) Schengenin yleissopimukseen liittymistä koskevien sopimusten määräysten, päätössiakirjojen ja yhteisten julistusten osalta:

- i) 27 päivänä marraskuuta 1990 allekirjoitettu Italian tasavallan liittymissopimus: 4 artikla;
- ii) 25 päivänä kesäkuuta 1991 allekirjoitettu Espanjan kuningaskunnan liittymissopimus: 4 artikla sekä päätössiakirjan III osa, julistus 2;
- iii) 25 päivänä kesäkuuta 1991 allekirjoitettu Portugalin tasavallan liittymissopimus: 4, 5 ja 6 artikla;

iv) 6 päivänä marraskuuta 1992 allekirjoitettu Helleenien tasavallan liittymissopimus: 3, 4 ja 5 artikla sekä päätössiakirjan III osa, julistus 2;

v) 28 päivänä huhtikuuta 1995 allekirjoitettu Itävallan tasavallan liittymissopimus: 4 artikla;

vi) 19 päivänä joulukuuta 1996 allekirjoitettu Tanskan kuningaskunnan liittymissopimus: 4 ja 6 artikla sekä päätössiakirjan II osa, yhteinen julistus 3;

vii) 19 päivänä joulukuuta 1996 allekirjoitettu Suomen tasavallan liittymissopimus: 4 ja 5 artikla sekä päätössiakirjan II osa, yhteinen julistus 3;

viii) 19 päivänä joulukuuta 1996 allekirjoitettu Ruotsin kuningaskunnan liittymissopimus: 4 ja 5 artikla sekä päätössiakirjan II osa, yhteinen julistus 3;

c) Schengenin yleissopimuksella perustetun toimeenpanevan komitean seuraavien päätösten määräysten osalta, siltä osin kuin ne liittyvät määräyksiin, joihin Irlanti osallistuu alakohdan nojalla:

i) SCH/Com-ex (93) 14 (oikeusviranomaisten välisen käytännön yhteistyön parantaminen laittoman huumausainekaupan torjumisessa),

SCH/Com-ex (94) 28 rev. (75 artiklassa määrätty todistus huumausaineiden ja/tai psykotrooppisten aineiden kuljettusta varten),

SCH/Com-ex (98) 26 def. (Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen mukaisen pysyvän komitean perustaminen), edellyttää sisäistä järjestelyä, jossa määritellään säännöt Irlannin asiantuntijoiden osallistumisesta asiaankuuluvien neuvoston työryhmien puitteissa toteutettuihin tehtäviin,

SCH/Com-ex (98) 51 rev. 3 (pyynnöstä tapahtuva rajat ylittävä poliisiyhteistyö rikosten ehkäisemisessä ja tutkinnassa),

SCH/Com-ex (98) 52 (käsikirja rajat ylittävää poliisiyhteistyötä varten),

SCH/Com-ex (99) 1 rev 2 (huumausainetilanne),

SCH/Com-ex (99) 6 (televiestintä),

SCH/Com-ex (99) 8 rev 2 (palkkiot tietojen antajille),

SCH/Com-ex (99) 11 rev 2 (sopimus yhteistyöstä liikenne- ja tulliviranomaisten kesken liittyvissä menettelyissä),

SCH/Com-ex (99) 18 (poliisiyhteistyön tehostaminen rikosten ehkäisemisessä ja tutkinnassa);

ii) SCH/Com-ex (97) 2 rev. 2 (SIS:n II vaiheen alustavaa tutkimusta koskevan tarjouskilpailun ratkaiseminen),

SCH/Com-ex (97) 18 (Norjan ja Islannin osuus SIS:n keskusyksikön perustamis- ja toimintakustannuksista),

SCH/Com-ex (97) 24 (SIS:n tulevaisuus),

SCH/Com-ex (97) 35 (Schengenin keskustietojärjestelmän (C.SIS) rahoitusjärjestelyt),

SCH/Com-ex (98) 11 (15 tai 18 linkin Schengenin keskustietojärjestelmä (C.SIS)),

SCH/Com-ex (99) 5 (Sirene-käsikirja);

d) seuraavien Schengenin yleissopimuksella perustetun toimeenpanevan komitean antamien julistusten määräysten osalta, siltä osin kuin ne liittyvät määräyksiin, joihin Irlanti osallistuu a alakohdan nojalla:

- i) SCH/Com-ex (96) decl 6 rev 2 (rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskeva julistus);
- ii) SCH/Com-ex (97) decl 13 rev 2 (alakaisten sieppaukset);
SCH/Com-ex (99) decl 2 rev (SIS:n rakenne).

2 artikla

1. Schengenin yleissopimuksen 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen ministeriö on oikeus-, tasa-arvo- ja lainsäädäntöuudistusministeriö.

2. Irlanti osallistuu seuraaviin neuvoston säädöksiin:

- a) 28 päivänä syyskuuta 2000 tehty neuvoston päätös 2000/586/YOS tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 40 artiklan 4 ja 5 kohdan, 41 artiklan 7 kohdan ja 65 artiklan 2 kohdan muuttamista koskevasta menettelystä ⁽¹⁾, siltä osin kuin kyseinen päätös koskee vuonna 1990 tehdyn yleissopimuksen 65 artiklan 2 kohtaa;
- b) 28 päivänä toukokuuta 2001 annettu direktiivi 2001/40/EY kolmansien maiden kansalaisia koskevien maastapoistamis- päätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta ⁽²⁾.
- c) 28 päivänä kesäkuuta 2001 annettu direktiivi 2001/51/EY 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 26 artiklan määräysten täydentämiseksi ⁽³⁾.

3 artikla

Valtuuskunnalla, joka edustaa Irlannin kansallista valvontaviranomaista Schengenin yleissopimuksen 115 artiklan mukaisesti perustetussa yhteisessä valvontaviranomaisessa, ei ole oikeutta osallistua yhteisen valvontaviranomaisen äänestyksiin asioissa, jotka liittyvät sellaisten Schengenin säännösten määräyksien soveltamiseen tai perustuvat Schengenin säännösten niihin osiin, joihin Irlanti ei osallistu.

4 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettut määräykset saatetaan voimaan neuvoston päätöksellä Irlannin ja niiden jäsenvaltioiden sekä muiden valtioiden välillä, joiden osalta nämä

määräykset on jo saatettu voimaan, jos kyseisten määräysten täytäntöönpanoa koskevat ennakoedellytykset on täytetty kaikissa kyseisissä jäsenvaltioissa ja muissa valtioissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan 3 kohdan soveltamista. Neuvosto voi päättää asettaa eri määräajat eri määräysten voimaan saattamiselle.

2. Ennen kuin 1 artikla saatetaan 1 kohdan mukaisesti voimaan, neuvosto päättää niistä oikeudellisista ja teknisistä yksityiskohtaisista järjestelyistä, tietosuojamääräykset mukaan lukien, jotka koskevat Irlannin osallistumista 1 artiklan a alakohdan ii ja iii alakohdassa, c alakohdan ii alakohdassa ja d alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuihin määräyksiin.

3. Neuvosto tekee kaikki 1 ja 2 kohdan mukaiset päätökset Schengen-pöytäkirjan 1 artiklassa tarkoitettujen jäsentensä ja Irlannin hallituksen edustajan yksimielisellä päätöksellä. Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen edustaja osallistuu myös tämän artiklan nojalla tehtäviin päätöksiin.

5 artikla

1. Irlantia sitovat seuraavat neuvoston säädökset:

- a) päätös 1999/323/EY, tehty 3 päivänä toukokuuta 1999, varainhoitoasetuksesta, joka koskee talousarviomenettelyä neuvoston pääsihteerin hallinnoimien, hänen tiettyjen jäsenvaltioiden edustajana tekemiensä hallintoyksikön help desk -palvelimen ja Sirene-verkon toisen vaiheen perustamista ja toimintaa koskevien sopimusten osalta ⁽⁴⁾ sekä sen muutokset;
- b) päätös 2000/265/EY, tehty 27 päivänä maaliskuuta 2000, varainhoitoasetuksesta, joka koskee talousarviomenettelyä neuvoston varapääsihteerin hallinnoimien, hänen tiettyjen jäsenvaltioiden puolesta tekemiensä Schengen-ympäristön tietoliikenneinfrastruktuuriin (Sisnet) perustamista ja toimintaa koskevien sopimusten osalta ⁽⁵⁾ sekä sen muutokset;
- c) päätös 2000/777/EY, tehty 1 päivänä joulukuuta 2000, Schengenin säännösten soveltamisesta Tanskassa, Suomessa ja Ruotsissa sekä Islannissa ja Norjassa ⁽⁶⁾;
- d) asetus (EY) N:o 2424/2001, annettu 6 päivänä joulukuuta 2001 toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) kehittämisestä ⁽⁷⁾;
- e) päätös 2001/886/YOS, tehty 6 päivänä joulukuuta 2001 toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) kehittämisestä ⁽⁸⁾.

2. Irlannin on vastattava kaikista kustannuksista, jotka aiheutuvat sen osittaisen osallistumisen SIS:n toimintaan edellyttämistä teknisistä toimenpiteistä.

6 artikla

1. Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Se tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2002.

⁽⁴⁾ EYVL L 123, 15.5.1999, s. 51.

⁽⁵⁾ EYVL L 85, 6.4.2000, s. 12, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2000/664/EY (EYVL L 278, 31.10.2000, s. 24).

⁽⁶⁾ EYVL L 309, 9.12.2000, s. 24.

⁽⁷⁾ EYVL L 328, 13.12.2001, s. 4.

⁽⁸⁾ EYVL L 328, 13.12.2001, s. 1.

⁽¹⁾ EYVL L 248, 3.10.2000, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 149, 2.6.2001, s. 34.

⁽³⁾ EYVL L 187, 10.7.2001, s. 45.

2. Tämän päätöksen hyväksymispäivästä alkaen Irlannin katsotaan peruuttamattomasti ilmoittaneen neuvoston puheenjohtajalle Schengen-pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti, että se haluaa osallistua kaikkiin ehdotuksiin ja aloitteisiin, jotka perustuvat 1 artiklassa tarkoitettuun Schengenin säännöstyön.
3. Toimenpiteet, jotka perustuvat 1 artiklassa mainittuun Schengenin säännöstyön ja jotka on hyväksytty ennen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua neuvoston päätöstä, mukaan lukien 2 artiklan 2 kohdan a—c alakohdassa tarkoitettut toimenpiteet, tulevat Irlannin osalta voimaan sinä päivänä tai niinä päivinä, joina neuvosto päättää 4 artiklan mukaisesti saattaa 1 artiklassa tarkoitettun säännöstyön voimaan Irlannin osalta, jollei toimenpide itse edellytä myöhempää päivämäärää.

Tehty Brysselissä 28 päivänä helmikuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. ACEBES PANIAGUA

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 28 päivänä helmikuuta 2002,
Ranskan tasavallan hallituksen myöntämästä ylimääräisestä kansallisesta tuesta tiettyjen viinialan
tuotteiden tislaukselle

(2002/193/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon Ranskan tasavallan hallituksen 21 päivänä tammikuuta 2002 esittämän pyynnön,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999⁽¹⁾ 29 artiklan mukaan yhteisö voi tukea viinien tislausta viinimarkkinoiden tukemiseksi ja edistääkseen näin tislaustuotteiden toimitusten jatkuvuutta.
- (2) Mainitun asetuksen 30 artiklassa sallitaan erityisen tislaustoimenpiteen käyttöön otto, jos huomattavat ylijäämä- ja/tai laatuongelmat aiheuttavat poikkeuksellisia häiriöitä viinimarkkinoilla.
- (3) Ranskan markkinatilanne huononi viinivuonna 2000—2001 pöytäviinivarastojen kasvamisen sekä kokonaisympäristön laskun vuoksi viinivuoteen 1999—2000 verrattuna. Kyseisten viinivarastojen määrä oli 31 päivänä heinäkuuta 2001 17,5 miljoonaa hehtolitraa, mikä tarkoittaa 62 prosentin kasvua kahteen edelliseen viinivuoteen verrattuna.
- (4) Ranskan markkinatilannetta selittää myös runsaampi yhteisön tason tuotanto kahden viime viinivuoden aikana, vaikka tuotanto onkin Ranskassa laskenut viinivuoden 2000—2001 aikana, sekä kuluttajien vähentynyt kiinnostus tavanomaisiin pöytäviineihin, kun taas maaviinilajikkeet joutuvat kilpailemaan uusien tuottajamaiden kanssa.
- (5) Nämä ovat aiheuttaneet viinivuoden 2001—2002 erityisen huonon tilanteen, joka on johtanut viinialan tulojen ja hintojen voimakkaaseen laskuun (tulot ovat laskeneet 18 prosenttia ja hinnat 25 prosenttia).
- (6) Edellä 29 artiklassa tarkoitettua tislausohjelman soveltaminen ei ole tasapainottanut Ranskan markkinoita, mikä johtuu etenkin suhteellisen vähäisistä hakemuskäytännöistä ehdotetulla hinnalla, koska viinin hinta on Ranskan markkinoilla korkeampi kuin kyseisen tislauksen hinnat

tilanteen heikkenemisestä huolimatta, sekä tehtyjen sopimusten määrän huomattavasta vähentymisestä yhteisön tasolla.

- (7) Kyseinen epätasapaino pöytäviinimarkkinoilla on saanut Ranskan hallituksen esittämään edellä mainitun asetuksen 30 artiklan nojalla pyynnön erityisen tislaustoimenpiteen käyttöön otosta 4,5 miljoonalle hehtolitralla pöytäviiniä. Erityisen tislaustoimenpiteen käyttöön ottoon sisältyy tuottajalle maksettu hinta. Aiemmin hyväksytty hinta oli 1,914 euroa tilavuusprosenttia kohti hehtolitralla, jota Ranskan hallitus ei pitänyt lainkaan riittävänä markkinoiden tasapainottamiseksi.
- (8) Ranskan hallitus aikoo tämän tilanteen korjaamiseksi myöntää sen 4 miljoonan hehtolitrin kiintiön puitteissa, jonka avaamisen viinien hallintokomitea hyväksyi komission ehdotuksesta 8 päivänä helmikuuta 2002, kansallista ylimääräistä tukea viinintuottajille, jotka toimittavat viiniä mainitun asetuksen 30 artiklassa tarkoitettuun tislaukseen, jolloin tislauksen johdosta tuottajahinta voidaan nostaa tasolle, joka on enintään 2,744 euroa tilavuusprosenttia kohti hehtolitralla, kuitenkin siten, että se on alle tämän kansallisen toimenpiteen enimmäiskustannusten, jotka on arvioitu 39,84 miljoonaksi euroksi.
- (9) Tätä tukea voidaan siten tavallisesta poikkeavien olosuhteiden vuoksi poikkeuksellisesti ja siinä määrin kuin se on todetun epätasapainotilanteen korjaamiseksi ehdotoman välttämätöntä, pitää yhteismarkkinoille soveltuvana tässä päätöksessä säädetyin edellytyksin,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Ranskan hallituksen myöntämää ylimääräistä tukea pöytäviinin 4 miljoonan hehtolitrin tislaukseen Ranskan alueella pidetään yhteismarkkinoille soveltuvana, kun tuen enimmäismäärä on 39,84 miljoonaa euroa ja sitä annetaan siihen määrään asti, joka on tarpeen viinin hinnan nostamiseksi 2,744 euroon tilavuusprosenttia kohti hehtolitralla, sekä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklan nojalla suoritetun erityisen tislaustoimenpiteen puitteissa.

⁽¹⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2585/2001 (EYVL L 345, 29.12.2001, s. 10).

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 28 päivänä helmikuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. ACEBES PANIAGUA

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 28 päivänä helmikuuta 2002,
Italian tasavallan hallituksen myöntämästä ylimääräisestä kansallisesta tuesta tiettyjen viinialan
tuotteiden tislaukselle

(2002/194/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon Italian tasavallan hallituksen 31 päivänä tammikuuta 2002 esittämän pyynnön,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä touko-kuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999⁽¹⁾ 29 artiklan mukaan yhteisö voi tukea viinien tislausta viinimarkkinoiden tukemiseksi ja edistääkseen näin tislaustuotteiden toimitusten jatkuvuutta.
- (2) Edellä mainitun asetuksen 30 artiklassa sallitaan erityisen tislaustoimenpiteen käyttöön otto, jos huomattavat ylijäämä- ja/tai laatuongelmat aiheuttavat poikkeuksellisia häiriöitä viinimarkkinoilla.
- (3) Viinivuotta 2001—2002 leimaa kriisitilanne, jonka voidaan katsoa johtuvan kysynnän ja tarjonnan välisestä epätasapainosta. Tämä johtuu ainakin ylituotannosta ja runsaasta tarjonnasta sisämarkkinoilla varastojen määrän kasvun ja kolmansista maista peräisin olevien viinien tuonnin seurauksena. Italian markkinoilla on ollut huomattavia ylijäämiä erityisesti valkoisten pöytäviinien osalta; näin ollen pöytäviinivarastojen määrä on ylittänyt vuoden 1999 tason 70 prosentilla. Lisäksi tämän viinityypin keskihinta on laskenut 23 prosenttia viinivuoteen 1998—1999 verrattuna, mikä on johtanut tuottajien tulojen huomattavaan vähenemiseen.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 29 artiklassa säädetty pöytäviinien vapaaehtoinen tilaus juotavaksi tarkoitettujen alkoholijuomien toimitusten jatkuvuuden edesauttamiseksi ei ole riittänyt parantamaan Italian markkinatilannetta, koska tehdyt sopimukset ovat saavuttaneet tason, joka vastaa kaksi kertaa sallittuja määriä.
- (5) Kyseinen epätasapaino pöytäviinimarkkinoilla on saanut Italian hallituksen esittämään edellä mainitun asetuksen 30 artiklan nojalla pyynnön erityisen tislaustoimenpiteen käyttöön otosta 5 miljoonalle hehtolitralla pöytäviiniä. Erityisen tislaustoimenpiteen käyttöön ottoon sisältyy tuottajalle maksettu hinta. Aiemmin hyväksytty hinta oli 1,914 euroa tilavuusprosenttia kohti hehtolitralla, jota

Italian hallitus ei pidä riittävänä markkinoiden tervehtymiseksi.

- (6) Italian hallitus aikoo tämän tilanteen korjaamiseksi myöntää sen 4 miljoonan hehtolitrin kiintiön puitteissa, jonka avaamisen viinien hallintokomitea hyväksyi komission ehdotuksesta 8 päivänä helmikuuta 2002, kansallista ylimääräistä tukea viinintuottajille, jotka toimittavat viiniä mainitun asetuksen 30 artiklassa tarkoitettuun tislaukseen, jolloin tislauksen johdosta tuottajahinta voidaan nostaa tasolle, joka on enintään 2,12 euroa tilavuusprosenttia kohti hehtolitralla, kuitenkin siten, että se on alle tämän kansallisen toimenpiteen enimmäiskustannusten, jotka on arvioitu 8,27 miljoonaksi euroksi.
- (7) Tätä tukea voidaan siten tavallisesta poikkeavien olosuhteiden vuoksi poikkeuksellisesti ja siinä määrin kuin se on todetun epätasapainotilanteen korjaamiseksi ehdotoman välttämätöntä, pitää yhteismarkkinoille soveltuvana tässä päätöksessä säädetyin edellytyksin,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Italian hallituksen myöntämää ylimääräistä tukea pöytäviinin 4 miljoonan hehtolitrin tislaukseen Italian alueella pidetään yhteismarkkinoille soveltuvana, kun tuen enimmäismäärä on 8,27 miljoonaa euroa ja sitä annetaan siihen määrään asti, joka on tarpeen viinin hinnan nostamiseksi 2,12 euroon tilavuusprosenttia kohti hehtolitralla, sekä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklan nojalla suoritettua erityisen tislaustoimenpiteen puitteissa.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 28 päivänä helmikuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. ACEBES PANIAGUA

⁽¹⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2585/2001 (EYVL L 345, 29.12.2001, s. 10).

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 17 päivänä lokakuuta 2001,

tukijärjestelmästä, jonka Italia aikoo toteuttaa perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotannon, jalostamisen ja kaupan pitämisen tukemiseksi (7 päivänä marraskuuta 1995 annettu Sisilian aluelaki nro 81)

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 3060)

(Ainoastaan italiantielinen teksti on todistusvoimainen)

(2002/195/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999⁽¹⁾,

on mainitun artiklan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa,

sekä katsoo seuraavaa:

I MENETTELY

- (1) Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle 6 päivänä joulukuuta 1995 päivätyllä kirjeellään perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti 7 päivänä marraskuuta 1995 annetusta Sisilian aluelaista nro 81 (jäljempänä 'laki nro 81/1995'), joka koskee rahoitusta koskevia säännöksiä vuodelle 1995 ja käsittelee perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotantoa, jalostamista ja kaupan pitämistä. Samat viranomaiset ovat toimittaneet 2 päivänä toukokuuta 1996 päivätyllä kirjeellä 6 päivänä huhtikuuta 1996 annetun aluelain nro 18 (jäljempänä 'laki nro 18/1996') tekstin. Lain nimi on "Yrittäjiä ja nuorten osuustoimintaa koskevat toimenpiteet. Maatalouden koneistamista koskeva rahasto (ESA). Vaatimusten muuttaminen. Ehtojen voimassaolon jatkaminen", ja sillä muutetaan aluelain nro 81/1995 10 pykälää.
- (2) Komission pääsihteeristö on kirjannut laissa nro 81/1995 säädetyt tukitoimenpiteet, joiden soveltaminen on perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisesti keskeytetty, kunnes komissio on tehnyt päätöksensä, numerolla

N 408/B/96 perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotantoa, jalostusta ja kaupan pitämistä koskevan aluelain nro 81/1995 osalta, ja numerolla

N 408/A/96 muiden alojen osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1. Katso tämän päätöksen 36 kappale. Asetuksella kumotaan viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 822/87, jolla kumotaan viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 5 päivänä helmikuuta 1979 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 337/79, sellaisena kuin se on muutettuna 18 päivänä helmikuuta 1980 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 454/80.

- (3) Komissio on tarkastellut ja hyväksynyt (20 päivänä elokuuta 1997 päivätty komission kirje SG(97) D/07/189) perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti tuen nro N 408/A/96, joka koskee lakiin nro 81/1995 sisältyviä tukitoimenpiteitä, jos ja siltä osin kuin ne koskevat muita kuin maatalouden, kalastuksen ja vesiviljelyn aloja. Komissio on tarkastellut edellä mainittuun lakiin sisältyvien toimenpiteiden soveltamista maatalouden, kalastuksen ja vesiviljelyn alalla tuen nro N 408/B/96 puitteissa.

Tämä päätös ei koske tukea nro N 408/A/96.

- (4) Lisätietoja on toimitettu 9 päivänä elokuuta 1996 päivättyllä kirjeellä nro 5657, 30 päivänä lokakuuta 1996 päivättyllä kirjeellä nro 7382, 13 päivänä marraskuuta 1996 päivättyllä kirjeellä nro 7694 ja 12 päivänä huhtikuuta 1996 päivättyllä kirjeellä nro 2694. Italian viranomaisten toimittamien tietojen perusteella on selvää, että lain nro 81/1995 4 ja 9 pykälä koskevat maatalouden, kalastuksen ja vesiviljelyn aloja. Viranomaiset eivät kuitenkaan ole vastanneet tyhjentävästi komission esittämiin kysymyksiin, jotka koskevat 8 pykälän soveltamisalaa ja erityisesti sen soveltamista perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotantoon, jalostukseen ja kaupan pitämiseen.
- (5) Komissio on ilmoittanut Italialle 23 päivänä tammikuuta 1997 päivättyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa tämän tuen osalta perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely.
- (6) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽²⁾. Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa tästä toimenpiteestä.
- (7) Italian viranomaiset ovat esittäneet huomautuksia 8 päivänä toukokuuta 1997 päivättyssä kirjeessä nro 3155 ja 12 päivänä kesäkuuta 1997 päivättyssä kirjeessä nro 3899. Komissio ei ole saanut huomautuksia muilta asianomaisilta.
- (8) Italian viranomaiset ovat 23 päivänä heinäkuuta 2001 päivättyllä kirjeellä nro 9365, joka on kirjattu 28 päivänä elokuuta 2001, pyytäneet, että lain nro 81/1995 4 pykälän osalta sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽³⁾ 7 artiklan 7 kohtaa eli, että komissio tekee päätöksen kahden kuukauden kuluessa pyynnön kirjaamisesta.
- (9) Tämä päätös koskee ainoastaan tukitoimenpiteiden soveltamista perustamissopimuksen liitteessä I tarkoitetuilla aloilla (toisin sanoen maataloudessa, jolla tarkoitetaan alkutuotantoa, sekä maatalous-, kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä).

II YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS TUESTA

- (10) Tämä päätös koskee ainoastaan aluelain nro 81/1995 4, 8 ja 9 pykälässä tarkoitettuja toimenpiteitä, jotka kuvataan jäljempänä siltä osin kun ne koskevat perustamissopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita (maatalous- ja kalastustuotteet). Siltä osin kuin laissa nro 81/1995 säädettyt tuet koskevat muita kuin maatalouden, kalastuksen ja vesiviljelyn aloja, komissio on tarkastellut niitä ja hyväksynyt ne Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti 20 päivänä elokuuta 1997 päivättyllä kirjeellä SG(97) D/07189.
- (11) *Aluelain nro 81/1995 4 pykälä.* Tämän pykälän nojalla paikallisella maatalousviranomaisella on valtuudet myöntää aluelain nro 25/1993 78 pykälässä säädettyjä tukia viininviljelijöille, jotka saatauan uudelleenistutusoikeuden asetuksen (ETY) N:o 454/80 ⁽⁴⁾ mukaisesti ja kärsittyään vahinkoja vuosien 1988—1990 kuivuuden seurauksena ovat hakeneet asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 ⁽⁵⁾ säädettyjä tukia, samojen myöntämisedellytysten mukaisesti. Vuonna 1995 tämän pykälän soveltamiseksi oli varattu 2 000 miljoonaa liiraa (noin miljoona euroa).

⁽²⁾ EYVL C 88, 19.3.1997, s. 17.

⁽³⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Ks. tämän päätöksen 36 kappale.

⁽⁵⁾ Ks. tämän päätöksen 36 kappale.

Kyseistä tukea voivat saada vain viininviljelijät, jotka täyttävät kaikki kolme pykälässä säädettyä ehtoa, toisin sanoen viininviljelijät:

- i) joille on myönnetty asetuksen (ETY) N:o 454/80 ⁽⁶⁾ mukainen uudelleenistutusoikeus;
- ii) jotka eivät ole kyenneet käyttämään tätä oikeutta vuosina 1988—1990 vallinneen kuivuuden vuoksi; ja
- iii) jotka ovat hakeneet asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 säädettyä lopullista viininviljelyaloista luopumista koskevaa palkkiota.

Nämä tuensaajat voivat saada aluelain nro 25/93 78 pykälän mukaista avustusta. Pykälässä säädetään, että viininviljelijät, jotka ovat esittäneet raivaus- ja uudelleenistutushakemuksen ja jotka ovat menettäneet tuloja vuosina 1988—1990 vallinneen kuivuuden seurauksena, voivat saada asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 säädettyä tukia.

Tuen tarkoituksena on ensi sijassa korvata kyseisille viininviljelijöille lopullista viininviljelyaloista luopumista koskevalla palkkiolla se, että he eivät voineet kuivuuden vuoksi käyttää saamiaan uudelleenistutusoikeuksia, jotka raukesivat kuivuusvuosina.

- (12) Komissio on esittänyt 4 pykälää koskevat huomautukset menettelyn aloittamista koskevassa, 23 päivänä tammikuuta 1997 päivätyssä kirjeessä, ja ne sisältyvät täydellisinä 13—16 kappaleeseen.
- (13) Lopullisen viininviljelyaloista luopumisen korvauksen myöntämisestä viinivuosi 1988/1989—1997/1998 annetussa asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 ⁽⁷⁾, ⁽⁸⁾ säädetään (EMOTR:n tukiosastosta rahoitettujen) tukien myöntämisestä viininviljelijöille, jotka luopuvat tuotannosta lopullisesti. Luopumisen on tapahduttava asetuksessa säädettyjä ehtoja noudattaen. Palkkion määrä vaihtelee (katso asetuksen johdanto-osan kolmas kappale) viljelyalojen tuotantokyvyn mukaan, jotta voitaisiin ottaa huomioon sekä raivaustyön kustannukset, uudelleenistutusoikeuden menetys että vastaisten tulojen menetys. On selvää, että tärkein täytettävä ehto koskee viiniköynnöksen raivausta. (Asetuksen 4 artiklan 2 kohta: ”Palkkion myöntäminen edellyttää kirjallista ilmoitusta, jossa hakija sitoutuu hakemuksensa jättämisestä seuraavan toukokuun 15 päivään mennessä raivaamaan tai raivauttamaan viiniköynnökset aloilta, joille palkkiota on haettu”. Asetuksen 6 artikla: ”Lopullista viininviljelyaloista luopumista koskevan palkkion myöntäminen edellyttää, että hakija todistaa suorittaneensa raivauksen.”) Nyt kyseessä olevan tuen osalta alueellisten viranomaisten tarkoituksena ei näytä niinkään olevan nykyisistä viininviljelyaloista luopumisen rohkaiseminen (asetuksen (ETY) N:o 1442/88 tavoite) vaan uudelleenistutusoikeuksien käyttämättä jäämisen korvaaminen viininviljelijöille. Sisilian laissa säädetään sellaisen tuen myöntämisestä, joka on samankaltainen kuin asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 säädetty tuki (jonka tarkoituksena on nykyisten viiniköynnösten raivaaminen ja jonka määrä lasketaan raivauksesta todennäköisesti koituvan haitan perusteella), korvauksena tapahtumasta, joka ei lainkaan vastaa yhteisrahoitetun tuen perustana olevaa tapahtumaa. Jos otetaan huomioon yhteisön asetuksen mukaisen tuen laskemistapa sekä asetuksen mukaisen tukijärjestelmän ja kyseisen alueellisen tuen erilaiset perusteet, alueellisen tuen myöntäminen johtaisi varmasti liiallisiin korvauksiin tuensaajille aiheutuneisiin kuluihin nähden.
- (14) Edellä esitetyn perusteella on selvää, että Sisilian lain säännöksen tavoite ei ole sama kuin yhteisön asetuksen tavoite sen 19 artiklan mukaisessa merkityksessä: ”Tämän asetuksen soveltaminen ei estä sellaisten kansallisen lainsäädännön mukaisten tukien myöntämistä, joilla on samat tavoitteet kuin tällä asetuksella. Tukien myöntäminen edellyttää niiden tarkastelemista perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklan mukaisesti.” Edellä esitettyjä huomautuksia voidaan soveltaa uudelleenistutusoikeuksien ollessa voimassa.

⁽⁶⁾ Aluelain 4 pykälän sanamuoto sisältää epätarkkoja oikeudellisia viittauksia: pykälässä mainitaan ehtona muun muassa, että viininviljelijällä on oltava asetuksen (ETY) N:o 454/80 mukaisesti saatu uudelleenistutusoikeus. Kun laki julkaistiin, asetukseen (ETY) N:o 337/79 asetuksella (ETY) N:o 454/80 sisällytettävien säännösten voimassaolo oli päättynyt (1 päivänä huhtikuuta 1987, jolloin viinikaupan yhteistä järjestämistä koskeva asetus (ETY) N:o 822/87 tuli voimaan). Uudelleenistutusoikeus oli siis tosiasiaa saatu asetuksen (ETY) N:o 337/79 mukaisesti.

⁽⁷⁾ Ks. tämän päätöksen 36 kappale.

⁽⁸⁾ EYVL L 132, 28.5.1988, s. 3. Asetuksen voimassaoloa jatkettiin viinivuodeksi 1997—1998 30 päivänä heinäkuuta 1996 annetulla asetuksella (EY) N:o 1595/96 (EYVL L 206, 16.8.1996, s. 36).

- (15) Tutkittavana olevassa tapauksessa aluelaisia tarkoitetut uudelleenistutusoikeudet, jotka on myönnetty asetuksen (ETY) N:o 337/79 nojalla, eivät ole enää edes voimassa (sillä niiden voimassaoloaika oli rajoitettu kahdeksaan vuoteen entisen markkinajärjestelyn säännöksillä, ja näin ollen tämän lainsäädännön mukaisesti myönnetty viimeinenkin uudelleenistutusoikeus oli rauennut viimeistään kahdeksan vuoden kuluttua 31 päivästä maaliskuuta 1987). Vaikuttaa, että kyseisen aluetuen tarkoitus on ensi sijassa asetuksen (ETY) N:o 1442/88 mukaisten (viiniköynnöksiään raivaaville viljelijöille tarkoitettujen) tukien myöntäminen sellaisille sisilialaisille viininviljelijöille, joille oli myönnetty uudelleenistutusoikeus asetuksen (ETY) N:o 337/79 mukaisesti mutta jotka eivät olleet voineet käyttää tätä oikeutta vuosina 1988—1990 vallinneiden ilmasto-olojen vuoksi. Kyseessä olisi näin ollen taannehtivasti maksettava korvaus sellaisen uudelleenistutusoikeuden menettämisestä, jota ei enää voi käyttää.
- (16) Näin ollen, jos uudelleenistutusoikeus on voimassa, asetuksen (ETY) N:o 1442/88 mukaisen tuen myöntäminen johtaisi siihen, että viininviljelijä saa kuluihinsa nähden liian suuren korvauksen, mutta jos uudelleenistutusoikeutta ei oikeudellisesti ole olemassa, tuki on yksinkertaisesti perusteeton (toisin sanoen ei ole olemassa sitä vastaavaa kustannusta), ja sitä on pidettävä toimintatukena, joka ei periaatteessa sovellu yhteismarkkinoille. Tuki on tarkoitettu alalle, jota säännellään yhteistä markkinajärjestelyä koskevilla säännöksillä myös tuotannosta luopumisen osalta. Nämä säännökset ovat yhteisön tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan luonteeltaan täydellisiä ja tyhjentäviä, ja ne estävät jäsenvaltioita hyväksymästä niiden kanssa ristiriitaisia toimenpiteitä. Edellä esitetyn perusteella vaikuttaa, että kyseinen aluetuki on ristiriidassa viinin yhteistä markkinajärjestelyä koskevien yhteisön säännösten kanssa (asetus (ETY) N:o 822/87), eikä siihen näin ollen voida soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan (entinen 92 artikla) 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia.
- (17) *Aluelain nro 81/1995 8 pykälässä* säädetään 10 000 miljoonan liiran lisäämisestä alueellisen säästökassan CRIAS:n (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane) käyttövaroihin, joista myönnetään käyttöluottoja käsiteollisuusyrityksille.
- (18) Menettelyn aloittamista koskeva komission kirje, joka on päivätty 23 päivänä tammikuuta 1997, perustuu 19 ja 20 kappaleessa esitettyihin huomautuksiin.
- (19) Ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että kyseisen pykälän soveltamisalaan kuuluu myös käsiteollisuusyrityksiä, jotka toimivat perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotannon, jalostuksen tai kaupan pitämisen alalla. Komissio on kehottanut 17 päivänä kesäkuuta 1996 päivätyllä kirjeellä nro 23927 Italian viranomaisia täsmentämään, mitkä toiminta-alat sisältyvät käsiteollisuusyrityksen määritelmään ja erityisesti, ovatko maataloustuotteiden tuotanto, jalostus tai kaupan pitäminen tällaisia aloja. Italian viranomaiset ovat todenneet 30 päivänä lokakuuta 1996 päivätyssä vastauskirjeessään nro 7382, että vaikka rahastosta ei myönnetä tukea maataloustuotteita tuottaville maataloille, kyseisellä alueella käsiteollisuusyrityksen käsite tulkitaan alaa koskevassa lainsäädännössä toisinaan siten, että siihen sisältyvät eräät jalostukseen ja kaupan pitämiseen liittyvät toiminnot (esimerkiksi maitoalan investoinnit) ja että näin ollen säännöksen soveltamisalan tulkinnan on perustuttava 8 päivänä elokuuta 1985 annettuun Italian valtion lakiin nro 443 (käsiteollisuusalaa koskeva puitelaki). Tämän lain mukaisesti maatalousalan tuotantoyritykset eivät ole käsiteollisuusyrityksiä. Edellä esitetyn perusteella ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että CRIAS:n myöntämät luotot on tarkoitettu myös maataloustuotteiden jalostuksen ja/tai kaupan pitämisen alalla toimiville käsiteollisuusyrityksille. Koska tukijärjestelmä on uusi ja voimassa 1 päivänä tammikuuta 1996 jälkeen⁽⁹⁾, sitä olisi tarkasteltava käyttöluottoina myönnettäviä valtiontukia koskevan tukikehyksen perusteella⁽¹⁰⁾. Koska käytettävissä ei kuitenkaan ole lisätietoja, toimenpiteitä ei voida arvioida tukikehyksen sääntöjen perusteella. Näin ollen komissio on päättänyt aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan (entinen 93 artikla) 2 kohdan mukaisen menettelyn, joka koskee aluelain nro 81/95 8 pykälässä säädettyä tukea siltä osin kuin sitä voidaan soveltaa perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotantoon, jalostukseen ja/tai kaupan pitämiseen (toisin sanoen mikäli maatalousalan jääminen sen soveltamisalan ulkopuolelle ei merkitse kaikkien näiden toimintojen poissulkeamista).

⁽⁹⁾ Komissio on vahvistanut, että 1 päivästä tammikuuta 1996 alkaen valtiontukiin, joita perustamissopimuksen 88 artiklan (entinen 93 artikla) 1 kohdan mukaisesti ei ole olemassa, sovelletaan uutta käyttöluottoina myönnettäviä valtiontukia koskevaa tukikehyttä.

⁽¹⁰⁾ EYVL C 44, 16.2.1996.

- (20) *Aluelain nro 81/1995 9 pykälä.* Aluelain nro 81/1995 9 pykälässä vahvistetaan osuustoiminnasta vastaavan alueministeriön otsakkeen 5 menot ja lisätään 3 000 miljoonaa liiraa alueellisen talousarvion alamomentille nro 75826. Italian viranomaiset ovat täsmentäneet, että aluelain nro 81/1995 9 pykälässä tarkoitettut menot käytetään 27 päivänä toukokuuta 1987 annetussa aluelaisissa nro 26 säädettyjen tukien uudelleen rahoittamiseen. Näitä tukia on tarkasteltu numerolla C 3/87 (hyväksytty 21 päivänä lokakuuta 1987 tehdyllä päätöksellä) ja numerolla C 45/87 (hyväksytty 8 päivänä marraskuuta 1988 tehdyllä päätöksellä SG(88) D/12824). Toukokuun 27 päivänä 1987 annetun lain nro 26 voimassaoloa on jatkettu ja eräitä sen säännöksiä on muutettu aluelailta nro 25/90, jota komissio on tarkastellut ja jonka se on hyväksynyt valtiontukiasiassa NN 27/92 (3 päivänä marraskuuta 1992 tehty päätös SG(92) D/15059).
- (21) Komissio on päättänyt aloittaa 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn 22 kappaleessa esitettyjen huomautusten perusteella.
- (22) Edellä mainittuja lakeja, joiden nojalla toteutetaan kalastusalan tukia, on tarkasteltu kalastuksen alalla myönnettävää valtiontukea koskevien suuntaviivojen⁽¹¹⁾ perusteella. Suuntaviivoissa viitataan kalastus- ja vesiviljelyalan rakenteiden parantamiseksi ja mukauttamiseksi toteutettavista yhteisön toimista annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 4028/86⁽¹²⁾ lueteltuihin ehtoihin. Komissiolla ei ole käytettävissään riittävästi tietoja sen arvioimiseksi, ovatko aluelain nro 81/1995 nojalla kalastus-alalle myönnettyt tuet ilmoitushetkellä voimassa olevan lainsäädännön eli kalastuksen ja vesiviljelyn alalla myönnettävää valtiontukea koskevien suuntaviivojen⁽¹³⁾ mukaiset. Suuntaviivoissa viitataan yhteisön kalastus- ja vesiviljelyalaa sekä niiden tuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä koskevien rakenteellisten tukitoimenpiteiden perusteista ja edellytyksistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3699/93⁽¹⁴⁾ säädettyihin ehtoihin.

III ITALIAN HUOMAUTUKSET

- (23) Italian viranomaiset ovat 8 päivänä toukokuuta 1997 päivätyssä kirjeessä nro 3155 ja 12 päivänä kesäkuuta 1997 päivätyssä kirjeessä nro 3899 esittäneet vain lain nro 81/1995 4 ja 8 pykälää koskevia huomautuksia. Viranomaiset ovat esittäneet erityisesti seuraavat huomautukset, jotka koskevat 4 pykälää.
- (24) Kyseiset viiniviljelyalan yrittäjät eivät ole voineet käyttää heille jo myönnettyjä oikeuksia, sillä uudelleenistutusoikeus raukesi vuosina, jolloin sääolot olivat tuhoisat. Laissa nro 25/93 säädetyn tukijärjestelmän avulla viljelijälle voitaisiin korvata myönnetyn uudelleenistutusoikeuden ja vastaisen tulon menetys, sillä asetuksen (ETY) N:o 1442/88⁽¹⁵⁾ tavoite eli viiniviljelyalan pienentäminen on joka tapauksessa saavutettu, vaikkakin viljelijän tahdosta riippumattomista syistä.
- (25) Viiniviljelijät ovat raivanneet viiniköynnöksiä omalla kustannuksellaan mutta eivät ole saaneet julkista tukea. Viranomaiset ehdottavat näin ollen, että tuen määrä laskettaisiin raivausta edeltävien viiden viinivuoden keskimääräisen tuotannon perusteella, jonka avulla määriteltäisiin asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 tarkoitettu taso, ja että maksettavan palkkion arvo perustuisi ecun arvoon viitejankohtana käytettävänä viinivuotena.
- (26) Aluelaisissa palkkion maksaminen sidotaan olemassa olevaan uudelleenistutusoikeuteen, joka voitiin käyttää raivausta seuraavan viiden viinivuoden kuluessa ilman palkkion myöntämistä.
- (27) Italian viranomaiset ovat selvittäneet 8 pykälän osalta, että käyttöpääoma ja siihen liittyvät käytettävissä olevat varat, jotka on poistettu tällä samalla pykälällä, on siirretty yhteen erillisesti hallintoi-tuun rahastoon, jonka tarkoituksena on toteuttaa toimenpiteitä käsiteollisuusyritysten hyväksi aluelain nro 6/97 64 pykälän mukaisesti. Kun 10 miljardia liiraa (noin viisi miljoonaa euroa) siirrettiin 8 pykälän mukaisesti, toimivaltainen alueellinen lautakunta totesi olevan aiheellista siirron yhteydessä ”suositella CRIAS:lle, että se sulkee tuen piiristä maataloustuotteiden tuotannon, jalostuksen tai kaupan pitämisen alalla toimivat käsiteollisuusyritykset”.

⁽¹¹⁾ EYVL C 269, 19.10.1985.

⁽¹²⁾ EYVL L 376, 31.12.1986, s. 7.

⁽¹³⁾ EYVL C 260, 17.9.1994, s. 3.

⁽¹⁴⁾ EYVL L 346, 31.12.1993, s. 1. Asetuksen kodifioitu toisinto: asetus (EY) N:o 2468/98 (EYVL L 312, 20.11.1998).

⁽¹⁵⁾ Katso tämän päätöksen 36 kappale.

- (28) Italian viranomaiset eivät ole esittäneet lain nro 81/1995 9 pykälää koskevia huomautuksia.

IV OIKEUDELLINEN ARVIOINTI

a) Lain nro 81/1995 4 pykälä

- (29) Lain nro 81/1995 4 pykälässä säädetään, että sellaisille viininviljelijöille, jotka saatuun uudelleenistutusoikeuden asetuksen (ETY) N:o 454/80⁽¹⁶⁾ mukaisesti ja kärsittyään vahinkoa vuosien 1988—1990 kuivuuden seurauksena ovat hakeneet asetuksessa (ETY) N:o 1442/88⁽¹⁷⁾ säädettyjä tukia, voidaan myöntää tukia samojen myöntämisedellytysten mukaisesti.
- (30) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Komissio katsoo, että kyseisessä tapauksessa 87 artiklan 1 kohdan soveltamisen edellytykset täyttyvät kaikkien toimenpiteiden osalta. Viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1493/1999 71 artiklan mukaisesti perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.
- (31) Tarkasteltavana olevan lain 4 pykälässä säädetään tuista, joiden tarkoituksena on korvata viininviljelijöille, jotka ovat hakeneet asetuksen (ETY) N:o 1442/88 mukaista lopullista luopumista koskevaa palkkiota, vahingot, joita heille on koitunut siitä, että he eivät ole voineet käyttää asetuksen (ETY) N:o 337/79 mukaisesti saamaansa uudelleenistutusoikeutta. Viininviljelijät, joille tämä tuki myönnetään, saavat taloudellista etua, jota he eivät muuten toiminnassaan olisi saaneet, ja näin ollen he ovat paremmassa kilpailuasemassa kuin muut yhteisön maanviljelijät, jotka eivät saa vastaavaa tukea.
- (32) Tuki vaikuttaa kilpailuun ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Edunsaajat harjoittavat taloudellista toimintaa alalla, jolla käydään jäsenvaltioiden välistä kauppaa, eli viinialalla. Vuonna 1995 viinialan yhteisön sisäinen kauppa oli 31 346 000 hehtolitraa ja 12 jäsenvaltion EU:n tuotanto 152 848 000 hehtolitraa, josta Italia tuotti 58 776 000 hehtolitraa (toisin sanoen 38 prosenttia 12 jäsenvaltion EU:n kokonaistuotannosta). Lisäksi Italian osuus koko maailman viinikaupasta oli 34,1 prosenttia. Sisilia on viinintuotantoalue, ja siellä tuotettiin vuonna 1995 18 prosenttia Italian viinistä (tuotanto noin 164 000 hehtaaria). Toimenpide on siis 87 artiklan 1 kohdassa esitetyn määritelmän mukainen valtioneuvoston tuki.
- (33) Valtiontukien myöntämiskielto ei ole ehdoton. On ilmeistä, että perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia ei voida soveltaa kyseiseen tapaukseen, eivätkä Italian viranomaiset ole niihin vedonneet. Käytettävissä olevien tietojen perusteella kuivuutta ei voida pitää 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna poikkeuksellisenä tapahtumana. Kun otetaan huomioon ilmoitetun tukijärjestelmän luonne, siihen voidaan mahdollisesti soveltaa ainoastaan 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua poikkeusta. On siis selvítettävä, voiko kyseisiin toimenpiteisiin soveltaa tätä poikkeusta.
- (34) Lain nro 81/1995 4 pykälässä säädetään tuesta viininviljelijöille, jotka eivät vuosien 1988—1990 kuivuuden vuoksi ole voineet käyttää heille asetuksen (ETY) N:o 454/80 mukaisesti myönnettyä uudelleenistutusoikeutta ja jotka ovat esittäneet hakemuksen saadakseen asetuksen (ETY) N:o 1442/88 mukaisia tukia. Oikeudet, joihin Italian viranomaiset viittaavat ja jotka ovat tuen myöntämisen ehdoton edellytys, on myönnetty viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 337/79 mukaisesti.

⁽¹⁶⁾ Katso tämän päätöksen 36 kappale.

⁽¹⁷⁾ Katso tämän päätöksen 36 kappale.

- (35) Koska Italian viranomaiset ovat asianmukaisesti antaneet komissiolle tiedon kyseisestä laista perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sen tarkastelussa on sovellettava maatalousalan valtioneutukea koskevien suuntaviivojen⁽¹⁸⁾ (jäljempänä 'suuntaviivat') sääntöjä. Suuntaviivojen 23.3 kohdan mukaisesti näitä suuntaviivoja sovelletaan uusiin valtioneutukiin, mukaan lukien jäsenvaltioiden toimittamat vireillä olevat ilmoitukset, 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen.
- (36) Asetuksella (EY) N:o 1493/1999 kumotaan aiempi viinikaupan yhteisestä järjestämisestä annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 822/87, jolla kumotaan neuvoston asetus (ETY) N:o 337/79, sekä lopullista viininviljelyaloista luopumista koskevan palkkion myöntämisestä annettu asetus (ETY) N:o 1442/88. Uudelleenistutusoikeuksista säädetään asetuksen (EY) N:o 1493/1999 4 artiklassa ja luopumispalkkioista sen 8, 9 ja 10 artiklassa.
- (37) Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 4 artiklan mukaisesti uudelleenistutusoikeuksia voi saada kahdella tavalla: uudelleenistutusoikeuksia ovat yhteisön aikaisemman lainsäädännön tai aikaisemman kansallisen lainsäädännön mukaisesti saadut samankaltaiset oikeudet, tai jäsenvaltiot voivat myöntää uudelleenistutusoikeuksia tuottajille, jotka sitoutuvat raivaamaan viiniköynnöstä kasvavan alan ennen kolmannen viinivuoden päättymistä alueen istuttamisesta. Nyt kyseessä olevat uudelleenistutusoikeudet oli saatu yhteisön aikaisemman lainsäädännön mukaisesti; tässä lain nro 81/1995 4 pykälän teksti on selvä (tukia voidaan myöntää ainoastaan "viininviljelijöille, jotka saatuaan uudelleenistutusoikeuden asetuksen (ETY) N:o 454/80 mukaisesti ja kärsittyään vahinkoa vuosien 1988—1990 kuivuuden seurauksena ovat hakeneet asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 säädettyjä tukia, samojen myöntämisedellytysten mukaisesti"). On siis todistettava, että oikeudet ovat yhä voimassa ja että ne voidaan muuttaa lopullista luopumista koskeviksi palkkioiksi.
- (38) Kyseiset viininviljelijät ovat maksaneet raivauksesta aiheutuneet kustannukset ja saaneet vastineeksi mahdollisuuden käyttää uudelleenistutusoikeuksia samoille tai vastaaville viljelyaloille. Tässä tapauksessa (asetuksen (ETY) N:o 337/79⁽¹⁹⁾ mukaisesti saadut) uudelleenistutusoikeudet eivät ole enää voimassa. Asetuksen (ETY) N:o 337/79, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 454/80 liitteen VI C kohdassa uudelleenistutusoikeus määritellään seuraavasti: "oikeus istuttaa viiniköynnöstä alueelle, joka todelliselta satotasoltaan vastaa viiniköynnöksistä raivattua aluetta, tässä asetuksessa määritellyin edellytyksin niiden kahdeksan viinivuoden aikana, jotka seuraavat alueella tehtyä raivausta". Koska viljelijät eivät käyttäneet uudelleenistutusoikeuksia ennen raukeamispäivää (viranomaiset ovat ilmoittaneet, että kyseiset oikeudet raukesivat vuosina 1988—1990), oikeudet eivät olleet voimassa, kun kyseisestä laista ilmoitettiin komissiolle, eivätkä ne etenkään ole voimassa asetuksen (EY) N:o 1493/1999 4 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti.
- (39) Kun asetuksen (ETY) N:o 337/79 mukaisesti saadut uudelleenistutusoikeudet lakkaavat olemasta voimassa, kaikki tuet, joiden tarkoituksena on näiden oikeuksien korvaaminen, muuttuvat taannehtiviksi tuiksi, jotka ovat ristiriidassa suuntaviivojen 3.6 kohdan kanssa. Tämän kohdan mukaan tuensaajan jo toteuttamia toimenpiteitä varten taannehtivasti myönnetyn tuen ei voida katsoa sisältävän tarpeellista kannustavaa piirrettä, vaan se on katsottava toimintatueksi, jonka ainoana tarkoituksena on keventää tuensaajan taloudellista taakkaa. Korvaavia tukijärjestelmiä lukuun ottamatta kaikissa tukijärjestelmissä olisi sen vuoksi edellytettävä, että tukea ei saa myöntää aloitettuun työhön tai toteutettuihin toimenpiteisiin ennen kuin tukihakemus on toimitettu asianmukaisesti toimivaltaiselle viranomaiselle.
- (40) Suuntaviivojen perusteella tuki voidaan myöntää taannehtivasti vain, jos se on korvaava tukitoimenpide ja sen osoitetaan olevan kyseisen yhteisen markkinajärjestelyn mukainen. Sisilian tapauksessa on näin ollen tutkittava, voidaanko tukeen soveltaa suuntaviivojen 11 kohtaa, joka koskee tukia maataloustuotannolle tai maatalouden tuotantovälineille aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseksi ja tässä erityistapauksessa tukia, joiden tavoitteena on suojata viljelijöitä epäsuotuisten sääolojen (kuivuus vuosina 1988—1990) vuoksi aiheutuvien vahinkojen varalta. Italian viranomaiset ovatkin 12 päivänä kesäkuuta 1997 päivätyssä kirjeessään nro 3899 kytkeneet uudelleenistutusoikeuden käyttämättä jäämisen (ja siten kärsityn vahingon) tuhoisaan kuivuuteen. Suuntaviivojen 11.1.2 kohdassa

⁽¹⁸⁾ EYVL C 28, 1.2.2000, s. 2.

⁽¹⁹⁾ Sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 454/80.

todetaan kuitenkin että kilpailun edellytysten vääristymisriskin välttämiseksi komissio pitää tärkeänä varmistaa, että hallinnolliset ja talousarvioon liittyvät rajoitukset huomioon ottaen maataloustuotannonle aiheutuneista vahingoista viljelijöille korvaukseksi myönnettyt tuet maksetaan mahdollisimman pian kyseisestä tapahtumasta. Jos tuki maksetaan vasta useita vuosia kyseisen tapahtuman jälkeen, on olemassa todellinen vaara, että tällaisen tuen maksaminen aiheuttaa vastaavia taloudellisia seurauksia kuin toimintatuki. Näin on erityisesti silloin, jos tuki maksetaan taannehtivasti sellaisten vaatimusten perusteella, joita ei ollut asianmukaisesti dokumentoitu tapahtuman aikana. Jos esimerkiksi tapahtuman luonteesta ja laajuudesta taikka vahingon vasta myöhemmin ilmenevästä tai sen jatkuvasta luonteesta johtuvaa erityistä perustetta ei ole, komissio ei tästä syystä hyväksy sellaisia tukiehdotuksia, jotka tehdään yli kolmen vuoden kuluttua tapahtuman ilmenemisestä. Kyseisessä tapauksessa määrääjat ovat umpeutuneet, eivätkä viranomaiset ole toimittaneet tietoja, joiden avulla voitaisiin todeta, että tapahtuman laajuuden tai luonteen tai myöhemmin ilmenevän tai jatkuvan vahingon vuoksi on perusteltua ylittää suuntaviivojen mukainen kolmen vuoden määräaika.

- (41) Tukea ei myöskään voida pitää suuntaviivojen 9 kohdan mukaisena tukena tuotannon kapasiteetin poistamiseen. Jotta kyseisiä tukia ei pidettäisi vain yrityksille myönnettävinä toimintatukina, on voitava osoittaa, että niistä on yleisesti hyötyä viinialalla. Palkkiolla korvataan sisilialaisille viljelijöille sellaisesta raivauksesta aiheutuneita kuluja, joka suoritettiin lähes 13 vuotta ennen kuin tuesta ilmoitettiin. Sillä ei siten ole alaa hyödyttävää kannustavaa vaikutusta, eikä sitä voida pitää muuna kuin toimintatukena.
- (42) Maatalousalan valtiontukien myöntämisen keskeisenä edellytyksenä on myös, että se ei vaikuta kyseisen alan yhteisen markkinajärjestelyn mekanismeihin. Lain nro 81/1995 4 pykälän mukaista tukea saavat eivät kuitenkaan ole oikeutettuja asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaiseen lopullista luopumista koskevaan palkkioon. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 II osaston II luvussa (8 ja 9 artikla) säädetään, että lopullisesta viininviljelystä luopumisesta tietyllä alalla voidaan myöntää palkkio. Näiden säännösten mukaisesti palkkio voidaan myöntää viininvalmistukseen käytettävien rypäleiden tuotantoa varten viljeltyjen viininviljelyalojen tuottajille. Sisilialaiset viininviljelijät eivät voisi esittää hakemusta saadakseen asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisen luopumispalkkion, sillä viljelyaloja ei ole viljelty viinivuoden 1981—1982 jälkeen (viimeinen raivausajankohta). Näin ollen kaikkia kyseisille viininviljelijöille myönnettyjä tukia on pidettävä yhteisen markkinajärjestelyn sääntöjen vastaisina.
- (43) Vaikka 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan sellaisenaan yhteisten markkinajärjestelyjen piiriin kuuluviin aloihin, niiden soveltaminen riippuu kuitenkin kyseisissä asetuksissa vahvistetuista säännöksistä. Toisin sanoen jäsenvaltion turvautumista 87, 88 ja 89 artiklan määräyksiin ei voida asettaa etusijalle kyseisen markkinoiden alan markkinajärjestelystä annetun asetuksen säännöksiin nähden. Näin ollen komissio ei voi missään olosuhteissa hyväksyä tukea, joka olisi ristiriidassa yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevien säännösten kanssa tai joka häiritäisi yhteisen markkinajärjestelyn asianmukaista toimivuutta. Lain nro 81/1995 4 pykälässä säädettyjen tukien myöntäminen on ristiriidassa asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 säädetyn viinin yhteisen markkinajärjestelyn sääntöjen kanssa, kuten edellä olevassa kohdassa osoitetaan, eikä siihen näin ollen voida soveltaa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia.
- (44) Tukien tarkastelu niiden säännösten perusteella, jotka olivat voimassa ennen asetuksen (EY) N:o 1493/1999 voimaantuloa ja joihin viitataan lain nro 81/1995 4 pykälässä (säännökset, joiden perusteella kyseiset oikeudet oli saatu), osoittaa sekin, että niihin ei voida soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisia poikkeuksia.
- (45) Lain nro 81/1995 4 pykälän tarkoituksena on tuen myöntäminen viininviljelijöille, joille on myönnetty uudelleenistutusoikeuksia asetuksen (ETY) N:o 337/79 mukaisesti (oikeuksia, jotka viranomaisten ilmoituksen mukaan raukesivat viinivuosina 1988—1990) ja jotka ovat esittäneet hakemuksen lopullista viininviljelystä luopumista koskevan palkkion saamiseksi, korvauksena siitä, että he eivät käytännössä ole voineet hyödyntää saamiaan oikeuksia. Yhteisön lainsäädäntö tarjoaa tähän kaksi vaihtoehtoa:

— mahdollisuus raivata viiniköynnökset lopullisesti, mikä korvataan asetuksen (ETY) N:o 1442/88 mukaisina palkkioina, tai

— mahdollisuus raivata viiniköynnökset ja saada samalla oikeus istuttaa uudelleen viiniköynnöstä alalle, joka vastaa viiniköynnöksistä raivattua alaa, asetuksen (ETY) N:o 337/79 mukaisesti.

Kyseiset viininviljelijät valitsivat alun perin jälkimmäisen vaihtoehdon ja saivat korvauksena raivauksesta mahdollisuuden istuttaa uusia viiniköynnöksiä.

- (46) Asetuksen (ETY) N:o 1442/88 19 artikla sallii sellaisten myöhempien kansallisten tukien myöntämisen, joilla on samat tavoitteet kuin tällä asetuksella. Tällaisia tukia on tarkasteltava perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklan (entinen 92, 93 ja 94 artikla) mukaisesti. Lisätukien myöntämisen edellytyksenä oli siis, että tukijärjestelmällä ja asetuksella (ETY) N:o 1442/88 on samat tavoitteet. Tarkasteltavana olevassa laissa säädetään sellaisten uudelleenistutusoikeuksien korvaamisesta, jotka viininviljelijät olivat saaneet mutta joita he eivät kuivuuden vuoksi olleet voineet käyttää. Lain tavoite ei siis vastaa asetuksen (ETY) N:o 1442/88 tavoitetta, sillä uudelleenistutusoikeuden käyttämättä jäämistä ei voida rinnastaa asetuksen (ETY) N:o 1442/88 tavoitteen mukaiseen lopulliseen luopumiseen, joka tapahtuu tämän asetuksen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Asetuksen (ETY) N:o 1442/88 soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä ei myöskään noudateta, sillä ainakin yksi luopumispalkkion saamisen välttämätön ehto jää täyttymättä. Itse asiassa kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti lopullista luopumista koskeva palkkio voidaan myöntää viljelyalojen viljelijöille viinin tai syötäväksi tai kuivattavaksi tarkoitettujen viinirypäleiden tuotantoon tai viiniköynnösten perusrunkojen emokasvien kasvatukseen, jos perusrunkolajikkeet kuuluvat viininvalmistuksessa käytettävien viiniköynnöslajikkeiden luokitteluun. On ilmeistä, että sisilialaiset viininviljelijät eivät kuulu tähän ryhmään, sillä aloja, joille he hakivat palkkiota, ei hakemuksen esittämishetkellä viljelty asetuksen (ETY) N:o 1442/88 mukaisesti (sillä viiniköynnösten raivaus, joka on uudelleenistutusoikeuksien saamisen keskeinen edellytys, oli jo suoritettu).
- (47) Lisäksi, kuten 39 kappaleessa edellä esitetään, uudelleenistutusoikeudet olivat rauenneet viinivuosina 1988—1990, eivätkä ne siten olleet voimassa edes silloin, kun kyseisestä toimenpiteestä ilmoitettiin komissiolle. Koska lain nro 81/1995 4 pykälässä säädetyn tuen tarkoituksena on sellaisen menetyksen korvaaminen viininviljelijöille, jota heillä ei enää ollut lakia vahvistettaessa, sitä on pidettävä taannehtivana tukena, joka on ristiriidassa viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 337/79 säännösten kanssa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 454/80. Komission on siis pääteltävä, että toimenpiteeseen ei voida soveltaa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia.

b) Aluelain nro 81/1995 8 pykälä

- (48) Aluelain nro 81/1995 8 pykälässä säädetään 10 000 miljoonan liiran lisäämisestä alueellisen säästökassan CRIAS:n (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane) käyttövaroihin, joista myönnetään käyttöluottoja käsiteollisuusyrityksille.
- (49) Lain nro 81/1995 8 pykälässä säädetään käsiteollisuusyrityksille tarkoitetuista, käyttöluottoina myönnettävistä tuista. Julkisia varoja myönnetään ilman vastasuoritusta yrityksille, jotka luottojen avulla parantavat kilpailuasemaansa sellaisiin yhteisön muihin maanviljelijöihin nähden, jotka eivät saa vastaavaa tukea. Käytettävissä olevien tietojen perusteella ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että tuet on tarkoitettu myös yrityksille, jotka harjoittavat perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä. Euroopan maatalouden ohjauksen ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999⁽²⁰⁾ 51 artiklassa säädetään, että perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan jäsenvaltioiden maaseudun kehittämistoimenpiteitä varten myöntämään tukeen.

⁽²⁰⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

- (50) Valtiontuen myöntämiskielto ei ole ehdoton. Kyseisessä tapauksessa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia ei voida soveltaa, eivätkä Italian viranomaiset ole niihin vedonneet. Kun otetaan huomioon ilmoitetun tukijärjestelmän luonne, siihen voidaan mahdollisesti soveltaa ainoastaan 87 artiklan 3 kohdassa määrättyä poikkeusta.
- (51) Koska kyseessä ovat käyttöluotot, tarkastelun on perustuttava valtiontukia koskevaan komission tiedonantoon: maataloudelle myönnetyt tuetut lyhytaikaiset lainat ("käyttöluotot")⁽²¹⁾ sekä maataloudelle myönnettyihin käyttöluottoihin liittyviä valtiontukia koskeviin sääntöihin⁽²²⁾. Italian viranomaisten esittämissä huomautuksissa ei ole riittävästi perusteita sen mahdollisuuden täydelliseksi pois sulkemiseksi, että pykälää sovelletaan myös perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen alalla toimiviin käsiteollisuusyrityksiin. Lain nro 6/97 64 pykälässä, jolla 8 pykälä kumotaan, säädetään vain käsityöläisille tarkoitettujen varojen siirtämisestä täsmentämättä, minkä tyyppisiä käsityöläisiä laissa tarkoitetaan.
- (52) Kirjeessä nro 3155, joka on päivätty 8 päivänä toukokuuta 1997, Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet varojen siirtämisen yhteydessä suositelleensa CRIAS:ille, että se sulkee tuen piiristä maataloustuotteiden tuotannon, jalostuksen tai kaupan pitämisen alalla toimivat käsiteollisuusyritykset.
- (53) Tällainen suositus on sinänsä huolestuttava. Se, että suositus ylipäänsä on aiheellinen, tarkoittaa, että käyttöluottoja voidaan myöntää maatalousalalla toimiville yrityksille. Italian viranomaiset eivät olekaan kieltäneet tätä mahdollisuutta vaan toteavat 30 päivänä lokakuuta 1996 päivätyskirjeessään, että vaikka rahaston tukea ei myönnetä alkutuotannon alalla toimiville yrityksille, kyseisellä alueella käsiteollisuusyrityksen käsite tulkitaan kyseistä alaa koskevassa lainsäädännössä toisinaan siten, että siihen sisältyy jalostukseen ja kaupan pitämiseen liittyvää toimintaa (esimerkiksi maitoalan investoinnit). Italian viranomaisten mukaan on sovellettava 8 päivänä elokuuta 1995 annettua Italian valtion lakia nro 443, jonka 3 pykälässä käsiteollisuusyritys määritellään seuraavasti: "yritys, jonka päätarkoituksena on harjoittaa tavaroiden ja palvelujen tuotantoon, myös puolivalmiiden tavaroiden tuotantoon, sekä palvelujen tarjoamiseen liittyvää toimintaa, lukuun ottamatta maatalousalan toimintaa." Lain tekstistä ei voi päätellä, että tuen ulkopuolelle jäävät myös maataloustuotteiden jalostuksen ja/tai kaupan pitämisen alalla toimivat käsiteollisuusyritykset.
- (54) Kun on todettu, että 8 pykälän perusteella on mahdollista myöntää käyttöluottoja maataloustuotteiden jalostuksen ja/tai kaupan pitämisen alalla toimiville yrityksille, on arvioitava, mikä on alueviranomaisten suosituksen juridinen merkitys, toisin sanoen, antaako suositus riittävät takeet siitä, että perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotannon, jalostuksen ja/tai kaupan pitämisen alalla toimiva yritys ei voi saada 8 pykälässä tarkoitettua luottoa. Edellä mainitusta kirjeestä ilmenee, että toimivaltainen alueellinen lautakunta on todennut "olevan aiheellista" suositella, että siirron yhteydessä tuen piiristä suljetaan pois maataloustuotteiden tuotannon, jalostuksen tai kaupan pitämisen alalla toimivat käsiteollisuusyritykset. Muotoilusta voi päätellä, että suositus ei ole pakottava.
- (55) Edellä esitetyn perusteella on pääteltävissä, että tukijärjestelmä koskee myös maataloustuotteiden jalostuksen ja/tai kaupan pitämisen alalla toimivia käsiteollisuusyrityksiä. Tästä syystä kyseistä pykälää on tarkasteltava niiden suuntaviivojen perusteella, jotka sisältyvät valtiontukia koskevaan komission tiedonantoon: maataloudelle myönnetyt tuetut lyhytaikaiset lainat ("käyttöluotot"), sekä maataloudelle myönnettyihin käyttöluottoihin liittyviä valtiontukia koskevien sääntöjen perusteella. Erityisesti valtiontukia koskevan komission tiedonannon: maataloudelle myönnetyt tuetut lyhytaikaiset lainat ("käyttöluotot") A kohdassa komissio ilmaisee selvästi, että käyttöluotot ovat toimintatukia, jotka voidaan hyväksyä vain poikkeustapauksessa, koska ne voivat vääristää kilpailua. Tällaisten tukien myöntäminen edellyttää näin ollen ehdottomasti edellä mainituissa asiakirjoissa olevien vaatimusten noudattamista.

⁽²¹⁾ EYVL C 44, 16.2.1996, s. 2.

⁽²²⁾ SG(97) D 10801,19.12.1997.

- (56) Edellä mainituissa käyttöluottoja koskevissa yhteisön säännöksissä todetaan selvästi, että käyttöluottoja on pidettävä toimintatukina, joiden myöntämisessä on noudatettava asianmukaisia vaatimuksia. Edellä mainitun tiedonannon B ja C kohdan mukaan käyttöluotot on asetettava alueen kaikkien toimijoiden saataville ketään syrjimättä ja siitä maataloustoiminnasta riippumatta, jota varten maanviljelijä niitä tarvitsee. Valtion on määriteltävä selvästi alalla erityisvaikeuksissa olevat toimijat ja myönnettävä maatalousalan toimijalle eri korko kuin muualla kyseisen jäsenvaltion talouden alalla samansuuruisesta ja investointeihin liittymättömästä lyhytaikaisesta lainasta maksettava korko. Tuetujen lainojen määrä tuensajaa kohden ei voi ylittää niitä kasvavien vaatimusten, jotka aiheutuvat ennen tuotteiden myynnistä saatavaa tuloa maksuun lankeavista tuotantokustannuksista. Tuki ei missään tapauksessa saa olla sidoksissa erityisiin markkinointi- tai tuotantotoimiin. Edellä esitetyt vaatimukset on ehdottomasti täytettävä, jotta käyttöluottoja voidaan myöntää. Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet lainkaan tätä koskevia tietoja.
- (57) Edellä esitettyjen tietojen perusteella 8 pykälässä säädettyä tukea on pidettävä toimintatukena. Suuntaviivojen 3.5 kohdan mukaisesti perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen alalla tukitoimenpidettä voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana vain, jos siihen sisältyy jokin kannustava piirre tai siinä edellytetään tuensajalta jonkinlaista vastasuoritusta. Ellei yhteisön lainsäädännössä tai näissä suuntaviivoissa ole erityisesti mainittu poikkeuksesta, yksinomaan tuottajien taloudellisen aseman parantamiseen tarkoitettuja yksipuoliset valtiontuet, jotka eivät millään tavoin edistä alan kehitystä, ja erityisesti pelkästään hinnan, määrän, tuotantoyksikön tai tuotantovälineyksikön perusteella myönnettävät tuet katsotaan toimintatuiksi, jotka eivät sovellu yhteismarkkinoille. Lisäksi jo kyseisten tukien luonteeseen kuuluu, että ne vaikuttavat todennäköisesti myös yhteisten markkinajärjestelyjen mekanismeihin.
- (58) Koska kyseessä ovat käyttöluotot, jotka ovat luonteeltaan toimintatukia, komission on pääteltävä, että toimenpiteeseen ei voida soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, siltä osin kuin kyseinen pykälä koskee perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotantoa, jalostusta ja kaupan pitämistä.

c) Lain nro 81/1995 9 pykälä

- (59) Aluelain nro 81/1995 9 pykälässä vahvistetaan osuustoiminnasta vastaavan alueministeriön otsakkeen 5 menot ja lisätään 3 000 miljoonaa liiraa alueellisen talousarvion alamomenttiin nro 75826.
- (60) Alueelliset tuet myönnetään jo aiheutuneiden menojen rahoittamiseksi. Komissio on hyväksynyt ne 27 päivänä toukokuuta 1987 annetussa aluelaisissa nro 26 säädettyjen tukien puitteissa. Komissio on tarkastellut näitä tukia numeroilla C 3/87 (hyväksytty 21 päivänä lokakuuta 1987 tehdyllä päätöksellä) ja C 45/87 (hyväksytty 8 päivänä marraskuuta 1988 tehdyllä päätöksellä SG(88) D/12824). Molempien tukien todettiin sisältävän valtiontuelle ominaisia piirteitä.
- (61) Valtiontuen myöntämiskielto ei ole ehdoton. Kyseisessä tapauksessa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia ei voida soveltaa, eivätkä Italian viranomaiset ole niihin vedonneet. Kun otetaan huomioon ilmoitetun tukijärjestelmän luonne, siihen voidaan soveltaa mahdollisesti ainoastaan 87 artiklan 3 kohdan poikkeusta.
- (62) Lain 9 pykälässä säädettyjä tukia on tarkasteltava niiden suuntaviivojen perusteella, jotka on julkaistu 20 päivänä tammikuuta 2001 EYVL:n numerossa C 19 ja joissa viitataan rakenteellisista toimista annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 2792/1999. Komissio ei ole vielä saanut riittävästi tietoja voidakseen tarkastella tässä pykälässä säädettyjä tukia. Näin ollen Italialle on osoitettava välipäätös, joka koskee näiden tukitoimenpiteiden arvioimiseksi tarvittavien tietojen antamista, jotta komissio voi tehdä päätöksensä kaikkien asiaan liittyvien tietojen perusteella. Jos Italia ei noudata välipäätöstä, komissio tekee päätöksensä saatavilla olevien tietojen perusteella asetuksen (EY) N:o 659/1999 13 artiklan mukaisesti.

V PÄÄTELMÄT

- (63) Asetuksen (EY) N:o 659/1999 7 artiklan 7 kohdan mukaisesti asianomaisen jäsenvaltion sitä pyytäessä komissio tekee kahden kuukauden kuluessa päätöksen käytettävissään olevien tietojen perusteella. Jos toimitetut tiedot eivät riitä yhteismarkkinoille soveltumisen toteamiseen, komissio tekee tarvittaessa kielteisen päätöksen.
- (64) Edellä kuvatun perusteella on pääteltävä, että tarkasteltavana olevan aluelain 4 ja 8 pykälän mukaiset tuet, siltä osin kuin ne koskevat maatalousalaa, ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtiontukia, eikä niihin voida soveltaa 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontuet, jotka Italia aikoo myöntää 7 päivänä marraskuuta 1995 annetun Sisilian aluelain nro 81 4 ja 8 pykälän mukaisesti perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen tukemiseksi muilla kuin kalastuksen ja vesiviljelyn aloilla, eivät sovellu yhteismarkkinoille.

Tämän vuoksi Italia ei saa myöntää näitä tukia.

2 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

3 artikla

Komissio vaatii asetuksen (EY) N:o 659/1999 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti Italiaa antamaan kuukauden kuluessa seuraavat kalastus- ja vesiviljelyalaa koskevat tiedot:

- luettelo ja kuvaus 27 päivänä toukokuuta 1987 annetussa aluelaisissa nro 26 säädetyistä tukitoimenpiteistä, jotka on tarkoitettu uudelleenrahoittamaan 8 päivänä marraskuuta 1995 annetun aluelain nro 81 9 artiklan mukaisesti,
- näiden tukien tarkat myöntämisedellytykset: yksityiskohtainen luonne, intensiteetti, ehdot, jotka liittyvät näiden tukien yhdistämiseen muihin tukiohjelmiin, ja niin edelleen.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 17 päivänä lokakuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

OIKAISUJA

Oikaistaan neuvoston päätös 2001/822/EY, tehty 27 päivänä marraskuuta 2001, merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön ("pätös merentakaisten alueiden assosiaatiosta")

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 314, 30. marraskuuta 2001)

Sivula 23, 62 artiklassa, toisella rivillä:

korvataan: "... ennen 31 päivää joulukuuta 2007..."

seuraavasti: "... ennen 31 päivää joulukuuta 2011..."
